

బిదో హత్య?

అ జీ జ్

“డి బెక్కివ ఉ త్తమ్ కుమార్ స్పీకింగ్!”

“నేను ప్రాధ్యూసర్ పాండురంగాన్ని మాట్లాడుతున్నాను.”

“చెప్పండి!”

“ఫోన్ లో చెప్పే విషయం కాదు. దయచేసి మీరు తక్షణం నా ఇంటికి బెలుదేరివ సే బావుంటుంది!”

“ఆర్ రెట్! ఆడ్రస్ ఏమిటి?”

“లక్ష్మీ విలాస్, మాంబళం!”

“ఓ. కే. వస్తున్నాను.” అంటూ రిసీవర్ దించి వెనుదిరిగాడు ఉ త్తమ్ కుమార్ “ఎక్కడిదీ ఫోన్?” అడిగాడు అతని అసిస్టెంట్ సంజయ్, ఉ త్తరాలకు స్టాంపు అంటిస్తూ.

“ప్రాధ్యూసర్ పాండురంగం పిల్చాడు. చూద్దాం పద!” అంటూ కారు తాళం చెవులందుకుని బైటికి నడిచాడు ఉ త్తమ్ కుమార్.

ఇద్దరూ తమ గ్రాబ్బిన్ కారెక్కి పావు గంటలో
 జేరుకున్నారక్కడికి. అధునాతనమైన, వికాలమైన
 భవనం అది. పోరికొలో పచారుజేస్తూ కనిపించాడు
 పాండురంగం. నల్లబై ఏళ్ళుంటా యతనికి. బట్ట తల.
 మంచి ఒడ్డూ పాడుగు. గాస్కోపంచ నిల్కు చొక్కా.
 అతని పక్కనే బెదురు చూపులు చూస్తూ నిల్చు

న్నాడో నాఖరు.

కారు దిగుతూ టైం చూసుకున్నాడు ఉత్తమకమార్.
 సాయంత్రం నాలుగున్నర!

వాళ్ళని చూడగానే పాండురంగం గబగబ ముందుకు
 వచ్చి, “రండి. లోపలికి రండి” అంటూ ఇద్దర్నీ ఇంట్లోకి
 తీసికెళ్ళాడు. వికాలమైన హాలు. కింద మెత్తని మఖమల్
 తివాచీ. హాలు కుడిపక్కన డ్రాయింగ్ రూం! వాళ్ళను
 డ్రాయింగ్ రూంలోకి తీసికెళ్ళాడు పాండురంగం.

లోపల అడుగు పెట్టగానే, ఊపిరి ఆగిపోయినట్లు
 స్థానికులయ్యారు డిటెక్టివ్ లు. నేలమీద, మఖమల్
 తివాచీమీద వెల్లకిలా పడుందో శవం!

అందమైన యువతి శవం!!

సరిగా ఛాతీలో రెండు వక్షోజాల నడుమ, పిడివరకూ
 దిగి ఉంది కత్తి!

పదునైన కత్తి!!

ఆ గాయం నించి చారలు చారలుగా కారి, పమిట
 మీదా, తివాచీమీదా గడ్డకట్టిన రక్తం! కళ్ళు రెండూ
 అరమోడ్పులుగా మూసి ఉన్నాయి. అరవడానికి తెరిచి
 నట్లు నోరు సగం తెరిచి ఉంది!

అక్కడ అమర్చి ఉన్న వస్తువుల తీరునిబట్టి, వాడు
 రాలి మధ్యా, హంతకుడి మధ్యా ఎటువంటి పెనుగులాటా
 జరగలేదని స్పష్టమౌతోంది.

శవాన్ని, గదినీ ఊణంగా పరిశీలించి, పాండురంగం వైపు తిరిగి, “ఎవరీ మె?” అడిగాడు ఉ తమ్ కుమార్.

“నా కొత్త పిక్చర్లో పనిజేస్తున్న సైక్ హీరోయిన్! రమ్!”

“ఇంట్లో హత్య జరిగితే, ఎవ్వరై నా వెంటనే పోలీసులకు ఫోన్ చేస్తారు. మీరు చేశారా!”

“లేదు!”

“ఏం! పోలీసులకు తెలియకుండా, సరాసరి నాకు ఫోన్ చేసి పిలిపించారంటే, ఈ హత్యకూ, మీకూ సంబంధం ఉందని అనుకోవచ్చా?”

“ప్రమాణపూర్వకంగా చెబుతున్నాను. నాకీ హత్యలో ఎలాటి సంబంధంలేదు. పోలీసుల సంగతి మీకు తెలియంది కాదు. హత్య నా ఇంట్లో జరిగింది. పైగా ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరు. ఆ లెఖన వాళ్ళ దృష్టిలో నేనే ట్యారెట్ నాతానని భయపడి, ముందు మీకు ఫోన్ చేశాను.”

“ఆల్ రైట్! ఈ మె మీ ఇంటి కెప్పడొచ్చింది? ఎందుకొచ్చింది?”

“నా పిక్చర్లో పనిజేస్తున్న దృష్ట్యా తరుచూ వస్తూ ఉంటుంది. ఈ మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటకు నేను డైనింగ్ హాల్లో భోంజేస్తున్న సమయంలో వచ్చింది. నాతోబాటు ఆ మెనీ భోజనానికి పిల్చాను. భోజనా లయ్యాక ఇద్దరం ఇక్కడే డ్రాయింగ్ రూంలో కూర్చుని గంట సేపు మాట్లాడుకున్నాం.

మధ్యాహ్నం పూట కాసేపు పడుకునే ఆలవాటుంది నాకు. నిద్ర వస్తోందనీ, వెళ్ళిపడుకుంటాననీ చెప్పా నామెతో. సరేనంది. మేడమిది కళ్ళి పడుకున్నాను. నాలుగంటలకు లేచివచ్చిచూస్తే ఈదృశ్యం కనిపించింది.”

“మీరు వెళ్ళినా, ఆమె ఇక్కడే ఎందుకు కూర్చుంది?”
అడిగాడు ఉత్తమ్ కుమార్ ఆశ్చర్యంగా.

“నన్ను వెళ్ళి పడుకోమనీ, తానొకరికి ట్రంకాల్ జేసి,
మాట్లాడి వెళ్ళిపోతాననీ చెప్పింది.”

“మీ కవ్వరిమీదేనా అనుమానం ఉందా?”

“చెప్పలేను! ఖచ్చితంగా ఏమీ చెప్పలేను.”

“పాండురంగం గారూ! మీ కథనం నన్ను జోకొట్ట
వచ్చుగానీ, పోలీసుల్ని మభ్యపెట్టలేదు. నన్ను మీ డిఫె
న్స్ కోసం వాడుకోవాలనుకున్నారు గనక, జరిగింది జరిగి
నట్టు నిజం చెప్పండి. ఈమె ఇక్కడికెందు కొచ్చింది?”

జవాబివ్వడానికి క్షణం తటపటాయించాడు పాండు
రంగం. తరవాత ఏమనుకున్నాడో ఏమో, తలెత్తి
“డబ్బుకోసం వచ్చింది!” అన్నాడు.

“ఇచ్చారా?”

“లేదు!”

“ఏం?”

“రెండు రోజుల తరవాత ఇస్తానన్నాను.”

“ఎందుకు? ఆమెకోరినంత డబ్బు మీ దగ్గరలేకా?”

“ఔను. నిజానికి ఆమెతో కుదుర్చుకున్న కాంట్రాక్ట్
పైకం ఎప్పుడో చెల్లించాను. ఐనా, అడపా దడపా
నా దగ్గర డబ్బు దులపడానికి ప్రయత్నించేది?”

“అంత ధైర్యం, చనువూ ఎలా వచ్చాయా మెకు?”

పాండురంగం పలక లేదు. కాసేపు తటపటాయించి,
“నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ జేసేది!” అన్నాడు నీక్కునముట్టా.
డిటెక్టివ్ లిద్దరూ ఒకరి ముహూలాకరు చూసు
కున్నారు.

“ఎందుకు జేసేది!” అడిగాడు ఉత్తమ్ కుమార్ సిగ
రెట్ అంటిస్తూ.

“ఇక మీ దగ్గర ఏమీ దాచకూడదు. రెండేళ్ళ క్రితం నేనో కొత్త పిక్చర్ ప్రారంభించనున్నట్లు తెలిసి, మా ప్రాడకర్ ఆఫీసుకువచ్చి నన్ను కలుసుకుంది రమ్మ. తాను మంచి డాన్సర్మనీ, భరత నాట్యంలోనూ ప్రవేశం ఉందనీ, నా పిక్చర్లో డాన్సర్ గా అవకాశం కల్పించమనీ ప్రాధేయపడింది.

ఫోటో జనిక్ ఉందో, లేదో చూద్దామని స్క్రీన్ టెస్ట్ జరిపించేను. డాన్స్ చేయించేను. నచ్చాయి. పిక్చర్లో తీసుకున్నాను. ఆ చిత్రం బాగానే నడిచింది. ఆలా పునాది పడింది ఆమె నినీ జీవితానికి. అంతేకాదు, రోజూ రోజూకూ నాకు దగ్గర కాసాగింది.

తొలి సినిమా ఛాన్సు ఇచ్చినందుకు కృతజ్ఞతగా ఒక రోజు శరీరాన్నే ఆర్పించింది నాకు. ఆసాటినించీ ప్రారంభమైంది మా మధ్య రహస్య భాగోతం! ఈ మధ్య నేను ప్రారంభించిన మరో పిక్చర్లో ఆమెకు సెడ్ హీరోయిన్ రోల్ ఇచ్చాను. అక్కణ్ణించి ప్రారంభమైంది నా కష్ట కాలం!

నా మెతకదనాన్నీ, బలహీనతనీ అలుసుగా తీసుకుని అడపాడపా డబ్బు గుంజడం ప్రారంభించింది. ఓ రోజు డిహించని పెద్ద మొత్తం అడిగితే ఇవ్వడానికి నిరాకరించేను. అప్పుడు చూపించింది ఫోటోలు! మేమిదరం కామ కేళీ విలాసాల్లో మునిగి ఉన్న నన్న ఫోటోలు!!

అప్పుడు బెటపంది దాని నిజనెజం! తను కోరినంత డబ్బివ్వకుంటే, ఆ ఫోటోలు తక్షణం ప్రతికా ప్రముఖుల కివ్వబడతాయనీ, ఆ విధంగా నా పరువూ ప్రతిష్టా బజారు పాతయి, ప్రజల్లో నాపట్ల జగుప్స ఏర్పడి, నా నినీ వ్యాపారం గంగలో కలుసుందనీ బెదిరించింది. ఆలా

ఇరుక్కన్నాను దాని సాలెగూడులో!" అన్నాడు పాండురంగం నీరసంగా.

"తవ్వుతున్న కొద్దీ కొత్త విషయాలు బెటపడుతున్నాయి. ఈ మాత్రం వివరాలు పోలీసులకు తెలిసే చాలు. అరక్షణంలో మీ చేతులకి అరదండలు తగిలి, హంతకుడిగా కోర్టులో హాజరు పర్చబడతారు."

"అందుకే మీ సహాయం ఆర్థిస్తున్నాను. నన్ను వాళ్ళ వలయంలో పడకుండా కాపాడే బాధ్యత మీది!" అన్నాడు పాండురంగం దీన దృక్పథంతో.

ఉత్తమ్ కుమార్ సాలోచనగా తలూపి, "మీరి ఇంట్లో ఒంటరిగా నివసిస్తున్నారా?" అడిగాడు.

"ఔను. నా భార్య వైదేహి మహాబలిపురంలో ఉంటుంది. అక్కడ మాకు భారీ వ్యవసాయం అదీ ఉన్నాయి. నీనీ వ్యాపకం దృష్ట్యా నే నిక్కడుంటున్నాను. ఆమె అప్పుడప్పుడూ వచ్చి పోతూంటుంది.

బహుశా, మీకు నా గత జీవితం తెలీదనుకుంటాను. ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం నేను కడు పేదవాణ్ణి. అష్టకష్టాలూ పడి, బి. ఏ. పట్టం పుచ్చుకుని, ఉద్యోగం వెతుక్కుంటూ కాలే కడుపుతో మహాబలిపురం జేరాను. అక్కడ అష్టైక్ష్మ శ్వర్యాలతో తులతూగే ఓ విధవరాలి దగ్గర గుమాస్తా ఉద్యోగం లభించింది.

అనతికాలంలోనే ఆమె ఆదరాభిమానాలు చూరగొన గలిగేను. క్రమేపీ ఆమె నాపట్ల ఆసక్తి కనపరచసాగింది. ఆ తరవాత పరిస్థితులు క్రమేపీ ఎలా మలుపుతిరిగాయంటే వెంటనే మేము దంపతులమై పోయాం! ఆమె వైదేహి!!

నేను రమకు భయపడటానికి గల కారణాల్లో ఆమె కూడా ఒకరి. ఆ ఘోటాలు గనక నా భార్య కంట

బడాయంటే, నే నామెనించే గాక, ఆమె అపార
విశ్వర్యానికీ దూరమాతాను. ఆ స్తిపాస్తులన్నీ ఇప్పుడు
ఆమె పేరే ఉన్నాయి మరి!”

“మీ భార్య ఎప్పుడైనా రమని చూసిందా?”

“చూసింది! స్టూడియో సెట్స్ లో!”

“మీ ఇదరిమీద ఆమెకు చూచాయగానైనా అను
మానం కలగ లేదంటారా?”

“ఈ ప్రశ్నకు జవాబు ఖచ్చితంగా చెప్పడం కష్టం!
కలగ లేదనే నేననుకుంటాను.”

“ఇప్పుడు చెప్పండి. ఈ హత్యకు కారణం ఏమై
ఉంటుంది?”

“ఆమె దుర్నడవడే! ఆమె క్యారెక్టర్ హేయమె
నది. నాలాగే ఇంకెందర్ని బ్లాక్ మెయిల్ జేస్టోండ్లో
తెలీను. వాళ్ళలోనే ఎవ్వడో అవకాశం చూసి, ఈమె
నిక్కడ హత్య జేసి, లేదా చేయించి ఉంటాడు. ఆ విధంగా
నూటికి నూరుపాళ్ళు హత్యానేరం నామీదపడి, తాను
సేఫ్ అవుతానని ఆశించి ఉంటాడు.”

“రమ ఎక్కడ నివసించేది?”

“ఆలివర్ కోడ్ లో, డోర్ నెంబర్ 3-1-146.”

“ఒంటరిగానా?”

“కాదు. ఆమె తల్లి కూడా నెంటు ఉండేది.”

“మీ కొత్త పిచ్చిలో ఉమె రోల్ ఇంకా ఎంత
వరకూ మిగిలి ఉంది?”

“పాచ్ వర్క్ తప్పించి, అంతా ముగిసినట్టే!”

‘ఈమెకు మీతో అక్రమ సంబంధం ఉన్నట్టు మీ
ప్రాడకన్ యూనిట్ లో ఎవ్వరికైనా తెలుసా?”

“తెలుసు?”

“ఎవ్వరికి?”

“హీరోకు!”

“ఎవరా హీరో?”

“శ్రీకాంత్!”

“అతనికి విషయం ఎలా తెలిసింది?”

పాండురంగం నవ్వి — “ఆమెను నా పిచ్చిలో బుక్ చేసుకొనుని రికమెండ్ చేసింది అతనే!”

“అంటే, వాళ్ళిద్దరికీ మొదటినించే పరియముండన్న మాట!”

“ఔను! కాని, ఈ మధ్య వాళ్ళకేదో విషయంలో మనస్ఫుర్త లొచ్చుంటాయి. మాటాడుకోడం లేదు. కారణం అడిగితే ఇద్దరూ ఏమీ చెప్పలేదు నాతో.”

“ఆర్ రైట్! శ్రీకాంత్ అడ్రస్ చెప్పండి!”

పాండురంగం చెప్పిన అడ్రస్ ని డైరీలో నోట్ చేసుకున్నాడు సంజయ్.

“మీ నౌఖర్ని కూడా కొన్ని ప్రశ్నలడగాలి దయచేసి మీరు బెటికల్కి ఆయన్ను లోనికి పంపండి.” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ పూర్తయిన సిగిరెట్ ని ఏవ్ ట్రేలో నొక్కుతూ.

అతను వెళ్ళి, బైట నిల్చున్న నౌఖర్ని పంపేడు.

2

“నీ పేరేమిటి?”

“మల్కయ్యండి!”

“ఈ శవం ఇక్కడ పడుండటం నువ్వే చూశావా ముందు?”

“లేదండి. ఆయ్యగారే చూశారు.”

“అంతవరకూ నువ్వొక్కడున్నావ్?”

“వంట గదిలో వంట మనిషికి నాయపడుతున్నానండి. మధ్యాహ్నం అయ్యగారు భోంచేసే వేళ టాక్సీలోవచ్చా రండిమే. అయ్యగారిమెని డెనింగ్ హాల్లోకి తీసుకురమ్మ న్నారండి. ఇద్దరూ కలిసే భోంజేశారండి. తరవాత ఇక్కడికొచ్చి కూర్చున్నారండి. నేను కంచాలవీ తీసి కళ్ళి వంట గదిలో తోమడంలో మునిగిపోయానండి. తర వాత నేనూ ఇంత తిని, అయ్యగారు లేవగానే టిఫిన్‌దివ్వ టానికి పెసరట్ల కోసం ఉలిగడలు తరుగుతూ ఉండి పోయానండి. ఈ వైపు రానేలేదండి. అయ్యగారు కేకేసే వరకూ.”

“సరే, మీ అమ్మగారికి, అయ్యగారికి ఎప్పుడైనా, ఏవిషయంలోనైనా పోట్లాట జరగడం చూశావా నువ్వు?”

“లేదండి. ఆవిడ నెలకు రెండు మూడుసార్లే వస్తూ రండిక్కడికి. అయ్యగారు కూడా అప్పుడప్పుడూ మహా బలిపురం వెళ్ళొస్తారు. వాళ్ళ మధ్య పోట్లాట జరగడం నే నెరగను.”

“ఆమె వయసెంతుంటుంది?”

నౌఖరు క్లాస్ ముందుకు వంగి, రహస్యం చెబు తున్నట్లు “వయసులో ఆమె అయ్యగారికంటే ఏడేళ్ళు పెద్దవారేనండి.” అన్నాడు.

“వీళ్ళకు పిల్లా జిల్లా లేరా?”

“ఉన్నారండి. ఒకే కొడుకు. ఐతే, ఆయన అయ్య గారి సొంత కొడుకు కారండి!”

“అంటే!”

“అమ్మగారి మొదటి భర్త కొడుకండి!”

“అతను తల్లితో మహాబలిపురంలోనే ఉంటాడా?”

“కాదండి. ఇక్కడే మద్రాసులోనే ఉంటారు!”

“వసీ, అతని వయసెంతంటుంది?”

“పాతికేళ్ళుంటాయండి. హీరోలా ఉంటాడు.”

“మీ ఆమ్మగారు మద్రాసు వచ్చినప్పుడు అతన్ని కలుసుకుంటారా?”

“లేదండి. అతనికి తల్లంటే పడదండి.”

“ఎందుకూ? ఈ ఇంటిక్కూడా రాదా అతను?”

“అయ్యగార్ని పెళ్ళి జేసుకున్నందువల్లే కదండీ, అతనికి తల్లిమీద ద్వేషం!” అన్నాడు నాఖరు మళ్ళీ స్వరం తగ్గించి.

“ఆల్ రైట్! అతనెక్కడుంటాడో తెలుసా నీకు?”

“తెలుసండి. గోల్డ్ కంపెనీ బిలింగ్ పె అంతనులా ఉంటాడు. ఎందుకంటే, ఆ కంపెనీ అతనిదే!”

“అతని పేరేమిటి?”

“వంశీనాథ్!”

“ఆల్ రైట్! నువ్విక వెళ్ళొచ్చు.” అంటూ హాలు వైపు నడిచాడు ఉత్తమ్మమార్.

హాలుమధ్య సోఫాలో కూర్చుని, చేత్తో నుదురు రాసుకుంటున్నాడు పాండురంగం. వాళ్ళని చూడగానే లేచి నిల్చున్నాడు.

“నా ప్రాథమిక దర్యాప్తు ఇంతటితో ముగిసినట్టే. ఇక పోలీసుల్ని పిలవడమే తరువాయి. మీరు నిజంగా నిర్దోషులని నాకు నమ్మకం కలిగిన పక్షంలో మీ కలాటి హానీ జరక్కుండా చూసే పూచీ నాది!” అంటూ సంజయ్ వైపుతిరిగి, “క్రైంబ్రాంచ్ కి ఫోన్ చేసి, ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడ్డిని రమ్మను” అన్నాడు ఉత్తమ్మమార్.

టీపాయ్ మీద టెలిఫోన్ అందుకున్నాడు సంజయ్.

పదినిమిషాల్లో హుటాహుటిన వచ్చి ఆ గాయి ఫోలీస్

వాహనాలు. అరడజనుమంది సిబ్బందితో దిగారు ఇన్
స్పెక్టర్ రాజారెడ్డి, సారంట్ డేవిడ్లు.

డిటెక్టివ్ ద్వయాన్ని చూడగానే, “మాకంటే
మండే ప్రత్యక్షమయ్యారన్నమాట!” అన్నాడు రాజా
రెడ్డి చిరునవ్వుతో.

వాళ్ళలో అతనికి పాతపరిచయం వుంది. అనేక కేసుల్లో
కలిసి పనిచేశారు కూడా.

ఉత్తమ్మమార్ అతనికి తను సేకరించిన వివరాలు
చెప్పి, “మీ గొటీన్ వర్క్ పూర్తిచేసి, శవాన్ని
మాధ్యురీకి పంపండి. నేను రమతల్లితో మాట్లాడి
వస్తాను” అంటూ సంజయ్ తో బైటికి నడిచాడు.

అప్పటికే సాయంత్రం ఆరుగంటలవుతోంది గనక,
వీధుల్లో లెట్లు వెలుగుతున్నాయి. గ్రాబ్బిన్ కారెక్కి
ఇద్దరూ ఆలివర్ రోడ్ వైపు బైలుదేరారు.

3

రమ హత్యజరిగిందని విని ఆమెతల్లి శిలాప్రతిమై
పోయింది. మొదట నమ్మలేదు. తరవాత గొల్లన ఏడవడం
ప్రారంభించింది. ఆమెను ఓదార్చడం తమ శక్తికిమించిన
పనిలా తోచింది డిటెక్టివ్ లకు.

వినా చివరి ప్రయత్నంగా, “మీ బిడ్డను చంపిన
హంతకుడింకా పట్టుబడలేదు. మీరిలా ఏడుస్తూ కూర్చుంటే
అవతల హంతకుడు మా దృష్టినించి యింకా దూరమయ్యే
ప్రమాదముంది. అందుకే, మేమడిగే ప్రతిప్రశ్నకూ దాచ
కుండా జవాబులిచ్చి మాతో సహకరించడం మంచిది”
అన్నాడు ఉత్తమ్మమార్.

కాసేపటికి ఆమె లేరుకుంది. పెటలో మొహం
తుడుచుకుంటూ “చెప్పండి!” అంది దగ్గుతికతో.

“వ్యక్తిగా మికు ఎవ్వరిమీదైనా అనుమానం వుందా?”

“లేదు!”

“మీ అమ్మాయికి అత్యంత సన్నిహితులైన స్నేహితులెవ్వరైనా వున్నారా?”

“ఒకేఒక స్నేహితురాలంది. పద్మజ!”

“ఎవరామె?”

“క్లబ్ డాన్సర్! ఆ ముదనప్పపుదానివల్ల బంగారం లాంటి నా బిడ్డబ్రతుకు నాశనమైంది!”

“కాస్త వివరంగా చెప్పండి!” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ సిగరెట్ అంటిస్తూ.

“నాలుగేళ్ళ క్రితం మేము కోయంబత్తూర్ లో వుండే వాళ్ళం! స్కూల్ ఫైనల్ పాసయ్యాక అమ్మాయి అభిషాన్ని కావనలేక, ఓ డాన్స్ స్కూల్ లో భరతనాట్యం నేర్చుకుంటానంటే చెప్పించాము. పద్మజది కూడా ఆ ఊరే! అది కూడా ఆ స్కూల్ లోనే నాట్యం నేర్చుకునేది.

దానికి మొదటినించీ సినిమాలపిచ్చి ఎక్కువ. మాయమాటలతో నా బిడ్డని సినిమావ్యామోహంలో పడేసింది. నాట్యం నేర్చుకోడం పూర్తికాగానే, ఇద్దరూ చెప్పా చెయ్యకుండా మద్రాసు వచ్చేవారు. హీరో క్రీకాంత్ తో పరిచయం సంపాదించుకున్నారు. వాడు వీళ్ళిద్దరికీ నానా దురలవాటూ నేర్పి, వదిలేడు.

రమ సినిమాల్లో ఎలాగో చిన్నచిన్న వేషాలు సంపాదించగలిగింది. అది మాత్రం క్లబ్బుల్లో ఒగ్గుపుకుంటూ బ్రతుకుతోంది. ఇవన్నీ తెలిసి, నా భర్త కుమిలి కృశించి ఏడాదిక్రితం చనిపోయారు. నాకు వెనకా ముందూ ఎవ్వరూలేక, ఇక్కడ కూతురుపంచన జేరాను...” అంటూ తిరిగి భోరుమందామె.

ఉ తమకుమార్ కాసేపు మానంపించి, సడన్ గా ఏదో ఆలోచన తట్టి—“మీ అమ్మాయి ఎవరినైనా ప్రేమించినట్టు చెప్పిందా మీతో?” అడిగాడు.

“అలాటిదేమీ చెప్పలేదు. కానీ, రెండు నెలల నించీ దానిలో ఏదో మార్పు వచ్చినట్టు తోచింది నాకు. అంతే కాదు, త్వరలో తాను పెళ్ళిచేసుకుని ప్రస్తుత వ్యాపకానికి తిలోదకాలిస్తానని చెప్పసాగింది!”

“అలాగా! ఆమె తన వెంట యెప్పుడైనా మగ వాళ్ళను కూడా తీసుకొచ్చేదా ఇక్కడికి?”

“మగాళ్ళు తరుమా వచ్చేవారు. కాని, వాళ్ళలో ప్రొడ్యూసర్ పాండురంగం, హీరో క్రీకాంతులు తప్ప నాకెవ్వరూ లేరీదు.”

“ఆల్ రైట్! ప్రస్తుతం పద్మజ ఏ క్లబ్బులో డాన్స్ చేసోంది?”

“క్వాలిటీ క్లబ్బులో!”

అమెదగ్గర నెలవుతీసుకుని కారెక్కుతూ, టైం చూసుకున్నాడు ఉ తమకుమార్.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలు!

4

“రమ హత్యజరిగిందా? మేగాడ్! ఈ రోజు మధ్యాహ్నం నన్ను కలుసుకుని వెళ్ళిందే! అంతలోకే...” పద్మజ కళ్ళలో నీళ్ళుతిరిగాయి.

“మధ్యాహ్నం ఎన్నిగంటలకి వచ్చింది నీ దగ్గరికి?”

“పన్నెండు గంటలకు!”

“ఎందుకు వచ్చింది?”

“రోజూ మధ్యాహ్నం వచ్చిపోతూంటుంది!”

“అదే ఎందుకూ అని అడుగుతున్నాను?”

“మా స్నేహం అటువంటిది! ఒక్కరోజు కూడా ఒక రొక్కరం చూసుకోకుండా ఉండలేము. ఈ లోకంలో రమతప్ప నాకు ఆత్మీయులంటూ ఎవ్వరూ లేరు.”

“ప్రాణస్నేహితుల మధ్య రహస్యాలుండవంటారు. రమ తన రహస్యాలు నీతో చెప్పుకునేదా?”

“చెప్పుకునేదే అనుకుంటాను.”

“ప్రాధ్యూసర్ పాండురంగంలో తనకు సంబంధం వున్న సంగతి చెప్పిందా నీతో?”

“చెప్పింది!”

“ఈమధ్య పాండురం గాన్ని బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యడం ప్రారంభించానని కూడా చెప్పిందా?”

“నో! ఆ విషయం మాత్రం నాకు చెప్పలేదు.”

“పాండురంగంలాగే హీరో శ్రీకాంత్ తోనూ ఆ మెకు సంబంధం వుండేదా?”

“ఉండేది! ఒకప్పుడు! ఐతే, ఈ మధ్య వాళ్ళ సంబంధాలు చిన్నాభిన్నమయ్యాయి. మాట్లాడుకోడం లేదు.”

“కారణం చెప్పలేదా?”

“నేను అనేక సార్లు అడిగి చూశాను. చెప్పలేదు. అడిగి నప్పడల్లా మాట మా'ర్చింది.”

“మీరిద్దరూ సినిమా వ్యామోహంలోపడి, మహాబలి పురం నించి మద్రాసు వచ్చి ఒకేసారి ట్రైజేకారు. మరి రమకి మాత్రమే సినిమాలో ఛాన్సు దొరికి, నీవు క్లబ్బుల్లో డాన్సర్ గా మారడానికి కారణం?”

“రమ స్క్రిప్ట్ టెన్టులో కుదురుగా వచ్చింది. నాది ఫోటో జెనిక్ ఫేస్ కాదు. అందుకే యీ వృత్తి చేపట్టాను.”

“వంశీనాథ్ తెలుసా నీకు?”

“తెలుసు!”

“ఎలా?”

“ఒకసారి రమ అత్తునిక్కడికి తీసుకువచ్చి నాకు పరిచయం జేసింది!”

“అతను పాండురంగానికి సైన్ సన్ అవుతాడని కూడా తెలుసా నీకు?”

“తెలుసు!”

“ఎలే, రమకి అతనితో స్నేహం ఏమిటి?”

“వాళ్ళమధ్య అంత చెప్పకోతగ్గ స్నేహంవున్నట్టు నాకనిపించలేదు.”

“ఈ కోణ ఒంటిగంట తరవాత అంటే, రమ నిన్ను కలుసుకుని వెళ్ళిన తరవాత నువ్వెక్కడున్నావ?”

“ఇక్కడే! నా గదిలోనే. మధ్యాహ్నం భోంచేశాక నిద్రపోయే అలవాటుంది నాకు. రెండు గంటలనించీ, సాయంత్రం ఐదుగంటల వరకూ నిశ్చింతగా నిద్రపోయి, ఫ్రేమ్ అవుతాను. కారణం, నా వృత్తి అటువంటిది. నిద్రపోయి లేచాక, మొహంలో కాస్త కళవస్తుంది. రాత్రి పదిగంటలవరకూ క్లబ్ లో డాన్స్ ప్రోగ్రామ్స్ వుంటాయి మరి. అలసట వుండదు.”

“ఆల్ రైట్! రమ ఎప్పుడైనా తను త్వరలో పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నట్టు చెప్పిందా నీతో?”

“చెప్పింది!”

“ఎవర్ని చేసుకోవాలనుకుంది?”

“అదే చెప్పలేదు. సస్పెన్సులో వుంచింది. అనేకసార్లు తరిచి తరిచి అడిగితే శుభలేఖ చేతిలోపెట్టాక, ఎలాగూ తెలుస్తుందిగా అని దాటవేసింది.”

“సరే. అవసరమైనప్పుడు మళ్ళీవచ్చి కలుసుకుంటాను” అంటూ ఆ మెదగర సెలవుతీసుకుని అక్కణ్ణించి బైలు దేరాడు ఉ తమ్మకమార్.

కారు సార్ చేసి, “ఇప్పుడెక్కడికి?” అడిగాడు సంజయ్.

“గ్లోబ్ కంపెనీకి! వంశీనాథ్ ని కలుసుకోవాలి” అంటూ రిసువాచీ చూసుకున్నాడు ఉ తమ్మకమార్.

రాత్రి తొమ్మిదింబావు.

“కారు ముందుకు పోనిచ్చి, ఆక్స్ ఫోర్డ్ నొక్కాడు సంజయ్.

5

గ్లోబ్ కంపెనీ పెఅంతసులోనే వుంది వంశీనాథ్ నివాసం! తలుపుమీద అతని పేరు చెక్కిన ఇ త్తడి నేమ్ ప్లేట్ బిగించివుంది. కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు సంజయ్.

రెండునిమిషాల తరావాత తలుపు తెరుచుకుంది. ఖాకీ నిక్కరూ, షర్టు తొడుక్కున్న నాకరు కుర్రాడు ప్రశ్నార్థకంగా చూసేడు వాళ్ళని.

“వంశీనాథ్ వున్నారా?” అడిగేడు సంజయ్.

“ఉన్నారు.”

ఉ తమ్మకమార్ విజిటింగ్ కారుతీసి అందించాడతనికి. అతను లోనికెళ్ళి, క్షణంలో తిరిగివచ్చి, “రండి పిలుస్తున్నారు” అన్నాడు వినయంగా.

డిటెక్టివ్ లిద్దరూ లోన అడుగుపెట్టారు. ఎదురుగా సోఫాలో కూర్చున్న పాతికేళ్ళ యువకుణ్ణి చూడగానే గ్రహించారు, వంశీనాథ్ అతనే అయింటాడని. ఉంగరాలజుత్తు. అందమైన కళ్ళు. పచ్చగా, పొడుగ్గా, అమ్మాయిలా వున్నాడు మనిషి.

వాళ్ళని చూడగానే లేచి, “ప్లీజ్, కమిన్! మీ గురించి పేపర్స్ లో అప్పుడప్పుడూ చదువుతుంటాను. ఈరోజు ఊహించని విధంగా మీ విజిటింగ్ కారుచూసి ఆశ్చర్యపోయాను - నన్ను బదుక్కంటూ వచ్చారేమిటా అని” అన్నాడు సోఫాలు చూపుతూ.

వాళ్ళు కూర్చున్నాక, “చెప్పండి. నేను మీకే విధంగా సహాయపడగలను?” అన్నాడు.

“నా ప్రశ్నలకి నూటిగా జవాబిస్తే చాలు. మీరు చివరిసారిగా మీనాన్న గార్ని, అంటే పాండురంగం గార్ని ఎప్పుడు కలుసుకున్నారు?” అడిగాడు ఉత్తమ్మమార్ అసలు విషయానికి వస్తూ.

“నేనా? ఆయన్ని కలుసుకోడమా? నో. ఇంతవరకూ ఒక్కసారి కూడా కలుసుకోలేదు. నేనాయన్ని నా బంధువుగా ఎన్నడూ అనుకోలేదు.”

“మీ అమ్మగార్ని కూడా కలుసుకోలేదా?”

“అవిడే యిక్కడికి వచ్చి నన్ను చూసిపోతూంటుంది.”

“చివరిసారిగా అవిడ మిమ్మల్నెప్పుడు కలుసుకుంది?”

“వారంరోజుల క్రితం!”

“వాళ్ళిద్దరూ యిప్పటికీ అన్యోన్యంగానే వుంటున్నారా?”

“వాళ్ళనెప్పుడూ కలుసుకోనిదే ఎలా తెలుస్తుంది వాళ్ళ అన్యోన్యత గురించి? ఇంతకీ మీరిలాటి ప్రశ్నలు ఎందుకడుగుతున్నారు నన్ను?”

“మితోనూ, మీ కుటుంబంతోనూ పరిచయమున్న ఒక యువతి హత్య చెయ్యబడింది గనక!”

“ఎవరా యువతి?” వంకీనాథ్ కంఠంలో ఆతృత.

“సినితార రమ!”

“రమ హత్య చేయబడిందా? ఎందుకు? ఎవరు జేశారు?”
ఆశ్చర్యంలో ఆతనికళ్లు పెద్దవయ్యాయి.

“హత్య ఎందుకు జరిగిందో, ఎవ్వరు చేశారో యింకా
తేలలేదు గానీ, ఆమె పాండురంగం యింట్లో చంప
బడింది!”

“ఐతే, ఆ యింటికి, నాకూ ఏమిటి సంబంధం?”

“ఆ యింటికి మీకూ సంబంధం లేకున్నా, రమతో
మీకు పరిచయం వున్నట్టు మా దర్శాపులో తేలింది!
నిజమేనా?”

“నిజమే! అంత మాత్రాన...”

“నా ఉద్దేశం అదికాదు. అడిగిందానికి నూటిగా జవా
బివ్వండి. ఆమెకు పాండురంగంలో కూడా స్నేహం
వుండేదని మీకు తెలుసా?”

“తెలీదు!”

“ఆమెతో మీకూ స్నేహంవున్న సంగతి మీ అమ్మ
గారికి తెలుసా?”

“తెలీదనుకుంటాను.”

“పాండురంగంలో రమకి అక్రమసంబంధం వుండేదని
మీ అమ్మగారికి తెలుసా?”

“నాకు తెలీదు!”

“రమ త్వరలో వెళ్ళి జేసుకో బోతోందని మీకు
తెలుసా?”

“తెలీదు.”

“ఎప్పుడైనా ఆమె మీ దగ్గర డబ్బు అడిగిందా?”

“లేదు. ఎప్పుడూ అడగలేదు.”

“మీ రామెని చివరిసారి ఎప్పుడు చూశారు?”

“ఈ రోజు ఉదయం!”

“ఎన్ని గంటలకు?”

“పది గంటలకు!”

“ఎక్కడ?”

“ఇక్కడే. నా ఆఫీసులోనే!!”

“అమె ఇక్కడికెందు కొచ్చింది?”

“నేనే ఫోన్ జేసి పిలిపించాను.”

“ఎందుకు?”

“నిజానికి, నేనూ ఓ పిక్చర్ తీసే ప్రయత్నంలా ఉన్నాను. అందులో ఈనాడు బాక్సాఫీస్ హిట్ హీరోగా చలావడీ అవుతున్న శ్రీకాంత్ ను బుక్ జేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. ఆ చిత్రంలో సైడ్ హీరో పాత్ర స్వయంగా నేనేవేసి, వెండి తెరకు పరిచయం కాబోతున్నాను.

ఆ వేసేదేదో హీరోగానే ఎందుకు వెయ్యకూడదని మీరగడవచ్చు. నినీ పరిశ్రమ స్టార్ ఇమేజ్ మీద నడిచే బిజినెస్. లక్షలు గుమ్మరించి, మొదటి చిత్రంలో నేనే హీరో పాత్ర వేస్తే, ప్రజలు దాన్ని తిప్పికొడితే చివరికి చిప్ప చేతికొసుంది.

అదే శ్రీకాంత్ ని హీరోగాపెట్టి, అతని పంచన నేనూ నలుగురి దృష్టిలో నాని, నటుడిగా ఓ గుర్తింపు తెచ్చుకుంటే, ఆ తరువాత పరిశ్రమలో పాతుకుపోవచ్చు. అదీ సంగతి!

శ్రీకాంత్ తో నాకు వ్యక్తిగత పరిచయంలేదు. అందుకే అతని ఆలవాట్లూ, వ్యక్తిత్వమూ ఎటువంటివో, నిర్మాతలతో ఏవిధంగా వ్యవహరిస్తాడో తెలుసుకుందామని రమని పిలిపించాను.”

“ఏమంది?”

“మంచివాడు కాదనీ, అహంకారుడనీ కాల్ పీట్స్ సరిగా ఫాలో అవడనీ, షూటింగ్స్ కి చాలా ఆలస్యంగా వస్తాడనీ ఐనా, ప్రజల కతనిమీదున్న ఇమేజ్ దృష్ట్యా నిర్మాతలు అతన్ని భరిస్తూ బుక్ జేసుకుంటున్నారనీ చెప్పింది!”

“ఆల్ రైట్! క్వాలిటీ క్లబ్ లో డాన్సర్ గా పనిచేసే పద్మజ తెలుసా మాకు?”

“ఒక కోణ్ టైంపాస్ కోసం నేనా క్లబ్ కి కే, అక్కడ రమ కనిపించి, ఆమెను పరిచయం చేసింది. అంతే!”

“దట్నాల్! ఇక వస్తాము.” అంటూ లేచాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

“అర! కాఫీ, టిఫిన్ తీసుకోకుండానే, ప్లీజ్. కూర్చోండి.” అన్నాడు వంశీనాథ్ వారి నూ.

“మళ్ళీ వచ్చినప్పుడు తప్పక తీసుకుంటాం!” అంటూ సంజయ్ తో బైటికి నడిచాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

అక్కణించి తిన్న గా క్రాంత్రాంచ్ హెడ్ క్వార్టర్స్ జేరుకున్నారెదదూ.

ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడి ఇంకా తన ఆఫీసులోనే ఉన్నాడు. డి టెక్నిక్ లను మాడగానే సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

“శవం మార్చ్యురీ రిపోర్టు అందిందా మీకు?” అడిగాడు ఉత్తమ్ కుమార్ కూర్చుంటూ.

ఇన్ స్పెక్టర్ బలమీది ఫైలు తీసి అతని ముందుంచాడు. రమ శవ పరీక్ష జరిపి, పోలీస్ డాక్టర్ రాసిన ఆ రిపోర్టు చదవగానే ఉత్తమ్ కుమార్ బుర్ర గిరగిర తిరిగి నోయింది! కారణం, అంతవరకూ అతని మస్తిష్కంలో

రూపు దిదుకుంటున్న హంతకుడి రూపాన్ని ఆ రిపోర్టు
భిన్నాభిన్నం జేసివేసింది.

అందులోని వివరాలు ఇలా ఉన్నాయి.

హత్య జరక్కముందు ఆమె వట్టి మనిషి కాదు,

మూడు నెలల గర్భిణి!

హత్య మధ్యాహ్నం మూడూ, నాలుగు గంటలమధ్య
జరిగింది. ఆరంగుళాల పదునైన కత్తి ఛాతీని చీలునూ
పిడివరకూ దిగబడింది గుండె పక్కన. ఆ ఒక్క పోటుకే
ఆమె ప్రాణం పోయింది. అంతేకాదు, రసాయన పరీక్షల
వల్ల హత్యకు కొద్ది నిమిషాల ముందు ఆమెను బలాత్క
రించినట్లు కూడా స్పష్టమయింది.

అంతేకాదు, హతురాలికి మతుపానీయాలు సేవించే
అలవాటు కూడా ఉండేదని స్పష్టమైంది.

ఆ పోస్ట్మార్టం రిపోర్ట్ చదివాక, ఉత్తమ్ కుమార్
మస్తీస్కంలో అసంఖ్యాకమైన ప్రశ్నలు సముద్రపు
కరటాల్లా ఉవ్వెత్తున లేచి పడసాగాయి.

ఆ రిపోర్టు ద్వారా రమ వ్యక్తిత్వం, జిగుప్పాకరజీవితం
బట్టబయలవుతోంది. అంతవరకూ అతను కలుసుకున్న
వాళ్ళెవ్వరూ మాచాయ గానైనా రమ గర్భవతి అని
చెప్పలేదు!

ఆమె కడుపులో రూపు దాల్చిన బిడ్డకు తండ్రి ఎవరు?
ఆమె వెళ్ళి జేసుకోబోతున్నట్టు ప్రచారం జేసుకున్న
వ్యక్తేనా అతను? హత్యకు ముందు ఆమెను అనుభవించింది
హంతకుడేనా? ఆమె ఆమోదం మీదే ఆ పని జరిగిందా?

గతంలో ఆమెను కత్తితో ఎవరు పొడిచారు? ఎందుకు
పొడిచారు? తను గర్భం ధరించినట్లు ఆమె తన ప్రాణ
స్నేహితురాలితో చెప్పడం అటుంచి, కన్నతల్లితో కూడా
ఎందుకు చెప్పలేదు?

ఉత్తమ్ కుమార్ నీరసంగా లేచి ఉదయం మళ్ళీ వస్తానని ఇన్ స్పెక్టర్ దగ్గర సెలవు తీసుకుని సంజయ్ తో కారక్కాడు.

6

టీఫాయ్ మీది టెలిఫోన్ గణగణ మోగడంలో ఉలిక్కిపడి నిదరలోంచి కళ్ళు తెరిచాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

బెట పిచుకుల కిచకిచారావాలు వినిపిస్తున్నాయి. మంచంమీద పక్కకి ఒరిగి రిసీవరండుకున్నాడు.

“హలో, ఉత్తమ్ కుమార్ స్పీకింగ్!”

“నేను ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడ్డిని మాట్లాడుతున్నాను. మీరు వెంటనే క్వాలిటీ క్లబ్బుకు బెలుదేరి రావాలి!”

“ఏం జరిగిందక్కడ?” ఆతృతగా అడిగేడు డిటెక్టివ్.

“హత్య!”

“ఎవరిది?”

“ప్రొద్దున్నే ఫోన్లో యిలాటి పాడుకబుర్లు చెప్పడం బావుండదు. రండి. ఇక్కడే తెలుస్తుంది” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

“ఆల్ రైట్! వస్తున్నాం!” అంటూ రిసీవర్ క్రెడిట్ జేసి, ఒక్క ఉదుటున మంచం దిగి, పక్కనే యింకా గుర్రుకొడుతున్న సంజయ్ ని నాలుగుచరిచి లేపాడు.

పావుగంటలో డిటెక్టివ్ ల కారు క్వాలిటీ క్లబ్బు చేరుకుంది. పోలీస్ సిబ్బందితో కిటకిటలాడుతోంది క్లబ్బు ఆవరణ.

వాళ్ళని చూడగానే ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడ్డి ముందుకు వచ్చి, “రండి. శవం పైగదిలో వుంది” అంటూ వాళ్ళని వెంటబెట్టుకుని లోనికి నడిచాడు.

పె అంత సులూ ఓ గదిముందు క్లబ్బు మేనేజరూ,
సారంట్ డేవిడ్, ఫోటో గ్రాఫర్స్, ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్
పర్స్ నిల్చునున్నారు. ఇన్ స్పెక్టర్ వెంట గదిలో అడుగు
పెట్టారు డిటెక్టివ్ లు.

మంచంమీద వెల్లకిలా పడుంది శవం!

వేరే ఎవ్వరిదో కాదు.

క్లబ్బు డాన్సర్ పద్మజ శవం!!

సరిగా ఛాలీమధ్య క త్తి!

పిడివరకూ దిగిన క త్తి!!

కళ్ళు రెండూ రెప్పవెయ్యకుండా గదికప్పును చూస్తు
న్నట్టున్నాయి. ఉల్లిపారలాటి గులాబీరంగు స్ట్రీప్స్
గౌన్ లో ఆమె బిగువైన పచ్చని అవయవాలు మసక
మసక గా కనిపిస్తున్నాయి.

“శవాన్ని మొదట ఎవ్వరు చూశారు?” అడిగాడు
ఉ త్తమ్మమూర్.

“నేనే!” అన్నాడు క్లబ్బు మేనేజర్.

“మీరు ఎన్ని గంటలకు వచ్చారక్కడికి?”

“ఉదయం ఏడుగంటలకు!”

“ఈజూ ఆడేటెంప వస్తారా?”

“ఔను!”

“మీరు వచ్చినప్పుడు యిక్కడ ఎవరెవరున్నారు?”

“గేటుదగ్గర నెట్ వాచ్ మెన్, లోపల మురళి

వున్నారు!”

“మురళి ఎవరు?”

“మా కాంటర్ క్లర్క్!”

“ఇక్కడేం చేస్తున్నాడు?”

“అతనుండేది ఇక్కడే! పద్మజలాగే అతనికి ఓ గది
కేటాయించాం!”

“అంటే, రాత్రి క్లబ్బు కట్టేశాక, యిక్కడుండేది వాళ్ళిద్దరేనన్నమాట?”

“బ్రాను.”

“అతని క్యారెకర్ ఎటువంటిది?”

“మించిదేనని నా అభిప్రాయం!”

“రాత్రిళ్ళు ఇద్దరూ ఒంటరిగా వుంటారుగనక, వాళ్ళ మధ్య...”

“చెప్పలేను. అటువంటి భాగోతం వుందో లేదో ఖచ్చితంగా చెప్పలేను!” అన్నాడు మేనేజర్ వెంటనే.

“ఆర్.రెట్ మారల్ని పిలిపించండి” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ సిగరెట్ అంటిస్తూ.

మేనేజర్ బెటికల్చి అతన్ని పిల్చుకొచ్చాడు. గత రాత్రి తమని గ్రీన్ దూంలూ వున్న పద్మజ దగ్గరికి తీసి కల్చింది అతనేనని గ్రహించాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

“రాత్రి మీ క్లబ్బు ఎన్నిగంటలకు మూయబడింది?” అడిగాడతన్ని.

“రెండుగంటలకు!”

“ఆ తరవాత నువ్వెక్కడున్నావ?”

“పడుకోడానికి నా గది కళ్ళాను.”

“నీ గది ఎక్కడుంది?”

“పద్మజ గది పక్కన నాలుగోగది!”

“అప్పుడా మె ఏంచేస్తోంది?”

“చూశ్చేదు. తలుపు మూసుంది. లోపల లైటు వెలుగుతోంది!”

“అంత రాత్రివళ ఆమె గదిలో లైటు వెలగడం నీకాశ్చర్యాన్ని కలిగించలేదా?”

“లేదు! ఎందుకంటే ఆమెగదిలో రాత్రంతా లైటు వెలుగుతూనే వుంటుంది?”

“ఎందుకు?”

“చీకట్లో పడుకు నే అలవాటులేదట ఆమెకు!”

“మేము రాత్రి పద్మజతో మాట్లాడి వెళ్ళాక, ఆమెను కలుసుకోడానికి ఇంకెక్కరై నా వచ్చారా?”

“తెలీదు. నేను గమనించలేదు.”

“ఆమెకోసం ఇక్కడికి ఎవ్వరూ రారా?”

“చాలామంది వచ్చేవారు. ఐతే, వాళ్ళలో ప్రాధ్యూసర్ పాండురంగం, హీకో శ్రీకాంత్, రమ తప్ప నాకెవ్వరూ తెలీదు.”

“ఈ క్లబ్బు యజమాని ఎవ్వరు?”

“పాండురంగం గారే!”

ఉ తమ్మకుమార్ తో బాటు సంజయ్, ఇన్ స్పెక్టరు కూడా ఉలిక్కిపడ్డారు ఆ జవాబు విని!

“ఐసీ, ఐతే పాండురంగం కోజూ వస్తుంటారన్న మాట ఇక్కడికి?”

“కోజూ రారు. రెండు మూడురోజుల కొకసారి వచ్చి, అకౌంట్స్ చూసిపోతుంటారు.”

“ఒంటరిగా వచ్చేవాడా?”

“అప్పుడప్పుడూ ఆయన వెంట రమ కూడావుండేది.”

“ఐతే పద్మజతోనూ అలానికి మంచి టరమ్స్ వుండి వుంటాయి.”

“ఔను. అప్పుడప్పుడూ ఆమెతోనూ ఏకాంతంగా గడిపేవారు!”

“ఆల్ రైట్! ఇక నువ్వు వెళ్ళొచ్చు” అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్ వెళ్ళు తిరిగి. “మీ రోటిన్ వర్క్ చూసు కోండి. మేము పాండురంగం ఇంటి కళ్ళొస్తాం! మిమ్మల్ని

హెడ్ క్వార్టర్స్ లో కలుసుకుంటాను. పద్మజ పోస్ట్ మార్ లెటర్ చూడాలి" అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

ఇన్ స్పెక్టర్ తయారైపేడు.

డిటెక్టివ్ లిద్దరూ గ్రాబ్బిన్ కారెక్కి బెలుజేరారు.

7

పావుగంట తరవాత పాండురంగం ఇంటి పోలికలో అగింది వాళ్ళ కారు. కారుదిగి, బూట్సులు టకటక చప్పుడు చేసుకుంటూ గుమ్మాన్ని సమీపించారు.

హాలుమధ్య సోఫాలో కూర్చున్నాడు పాండురంగం. అతని ఎదురుగా ఓ అందమైన యువకుడు కూడా వున్నాడు. ఇద్దరూ తీవ్రంగా ఏదో తర్కించుకుంటున్న వాళ్ళలా డిటెక్టివ్ లను చూసి ఉలిక్కుపడ్డారు.

పాండురంగం చతుక్కున లేచి, "రండి. దయ చెయ్యండి" అన్నాడు తెచ్చిపెట్టుకున్న ఉత్సాహం కనబరుస్తూ.

ఆ యువకుడు మాత్రం అలాగే కూర్చుని కన్నార్ప కుండా చూస్తున్నాడు వాళ్ళని.

అత నెవ్వరో వెంటనే పోల్చుకున్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

హీరో శ్రీకాంత్ అత నే!

"పాండురంగంగామా! మీ క్లబ్ డాన్సర్ పద్మజ హత్యగురించి యింకా తెలియలేదా మీకు?"

"తెలిసింది! ఆరగంట క్రితం మేనేజర్ ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. పోలీసులకూ, మీకూ ఫోన్ చేసి అక్కడికి పిలి పించమని సలహా ఇచ్చాను."

"మీ రెండుకు రాలేదక్కడికి?"

“అ వార్త వినగానే నా బుర్ర పని చెయ్యడం మానేసింది. నిన్న నా ఇంట్లో రమహత్య! ఈ గోజు క్లబ్బులో పద్మజ హత్య!! పోలీసులూరుకుంటారా? నన్ను రాబంగుల్లా పీక్కుతినదూ? అందుకే, శ్రీకాంత్ ని పిలిపించి, తరనభరన పడుతున్నాను” అన్నాడు పాండురంగం నీరసంగా.

“ఆల్ రైట్! మీతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి.”

“రండి. డ్రాయింగ్ రూంలో కూర్చుందాం!” అంటూ అతన్ని వెంటబెట్టుకుని డ్రాయింగ్ రూంలోకి నడిచాడు పాండురంగం.

ఉత్తమ్ కుమార్ నీగిరెట్ అంటించి, “చనిపోక ముందు రమ గర్భవతని తెలుసా మీకు?” అడిగాడు నూటిగా.

పాండురంగం వులిక్కిపడి, “గర్భవతా? నో! నాకు తెలియదు” అన్నాడు బెదురునూపులు చూస్తూ.

“అంతేకాదు. హత్య జరక్క-ముందు ఆమె రేప్ కూడా చెయ్యబడింది!”

“రేప్ చెయ్యబడిందా? నో! నేన్నమ్మను. హత్య జెయ్యబోయే వాడికి రేప్ చెయ్యాలన్న ఆలోచన వస్తుందంటే ఎవరైనా నమ్ముతారా?”

“మతిసిమితం, విచక్షణాజ్ఞానం లేనివాళ్లు హత్యలు చేస్తారు. అటువంటి కేసులిదివరకు చాలా జరిగాయి... సరే, రమ త్వరలో తను పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నట్టు ఎప్పుడైనా చెప్పిందా మీతో?”

“రమకి పెళ్ళా?” పాండురంగం నవ్వి “చేసుకుంటా నన్న ప్రబుద్ధుడెవ్వడో గానీ, నాకు మాత్రం తెలీదా సంగతి. ఆమె చెప్పనూలేదు.”

“వసీ, పద్మజా, రమలతో మీ కొడుకు వంశీనాథ్ కూడా స్నేహం వుండేదని తెలుసా మీకు?”

“వాళ్ళ మధ్య స్నేహమా? నాకు తెలీదే! ఎవరు చెప్పారు మీతో?” అడిగాడు పాండురంగం ఆశ్చర్యంగా.

“ఎవరో చెప్పడం ఏమిటి? స్వయాన వంశీనాథ్ చెప్పాడు. నిన్న పద్మజకూడా చెప్పింది. మిస్టర్ పాండురంగం! ఇంతవరకూ నేను జరిపిన పరిశోధనలూ ప్రతి వివరం మీకు విరుద్ధంగా వేలెత్తి చూపుతోంది. ఆల్ రైట్! నే నొకసారి మహాబలిపురం వెళ్ళి, మీ భార్యని కలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను.”

“మీకా ప్రయాస అక్కర్లేదు లెండి!”

“ఏం?”

“వెదేహి ఇక్కడే ఉంది!”

“ఇంట్లోనా?”

“ఔను. నిన్న ఇక్కడ రమ హత్యజరిగిందని తెలియగానే మహాబలిపురం నించి హుటాహుటిన వచ్చేసింది, నేను ఏ చిక్కుల్లో ఇరుక్కున్నానో అని!”

“వెరీ గుడ్! పదండి. ఆమెతో విడిగా మాట్లాడాలి.” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ పూర్తయిన సిగరెట్ ని ఏష్ట్రేలో నొక్కుతూ.

పాండురంగం అతన్ని వెంటబెట్టుకుని, హాలుగుండా మేడమీదికి తీసికళ్ళాడు.

౩

మేడమీద తలుపులు తెరిచి వున్న ఓ గదిలో ప్రవేశించారిద్దరూ.

సోఫాలో కూర్చునుంది వెదేహి. ఆమెను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు ఉత్తమ్ కుమార్. వయసులో ఆమె

పాండురంగం కంటే చాలా పెద్దగా కనిపిస్తోంది. ఎనా, అవసరానికి మించిన మేకప్ తోనూ, తగుకు బెగుకుల దుస్తులతోనూ ఆ పెద్దరికాన్ని కప్పిపుచ్చడానికి ప్రయత్నిస్తోంది, శాయశక్తులా.

పాండురంగం ఆమె కతన్ని పరిచయంజేసి, మళ్ళీ వస్తానని వెళ్ళిపోయాడు.

ఉ తమ్మకూమార్ ఆమె కెదురుగా కూర్చుని, “వెదేహి గారూ! హత్యచేయబడ్డ రమ తెలుసా మీకు?” అడిగాడు అసలు విషయానికి వస్తూ.

“తెలుసు! మావారు తీసే సినిమా షూటింగ్స్ చూట్టానికి అప్పుడప్పుడూ సూడియోల కెళ్తుంటాను. అక్కడ పరిచయమైంది. అంతే!”

“మీవారు నడిపే క్వాలిటీ క్లబ్ డాన్సర్ పద్మజ కూడా తెలుసా మీకు?”

“తెలుసు!”

“ఎలా?”

“ఆమె రమ స్నేహితురాలట. అప్పుడప్పుడూ షూటింగ్స్ చూట్టానికి వచ్చేది. అలా పరిచయం!”

“ఆ ఇద్దరు యువతులతో మీ వారికి గ్లోజ్ టరమ్స్ వుండేవని కూడా తెలుసా మీకు?”

వెదేహి నిట్టూర్చి, “తెలుసు!” అంది భారంగా.

“ఆ విషయంమీద మీ భర్తతో ఎప్పుడూ తగాదా పడలేదా మీరు?”

“లేదు!”

“కనీసం బాధపడటం కూడా జరిగలేదా?”

“జరిగింది! కలుకున్న భర్త జీవితంలో పరస్పర ప్రవేశించడం ఏ భార్యకూడా సహించదు. బాధపడేదాన్ని.

లోలోపలే! ఐతే, ఎన్నడూ ఆయన ముందు ఆ ప్రస్తావన ఎత్తలేదు!”

“మీ ఆశ్చర్యం వంశీనాథ్ కు కూడా ఆ యువతులలో స్నేహం వుండేదని తెలుసా మీకు?”

“తెలుసు! వాళ్ళలో స్నేహం జెయ్యమని నేనే వాడిలో చెప్పాను!”

ఉత్తమ్ కుమార్ నోరు తెరిచి, “ఎందుకు?” అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

“వారికీ, ఆ యువతులకీ మధ్య ఎటువంటి సంబంధం వుందో కనుక్కోడానికి, ఐ మీన్, ఆ యువతుల మనస్తత్వం స్టడీ జెయ్యడానికి. మరో కారణంకూడా వుంది. వరసకి కొడుకయ్యే వంశీనాథ్, ఆ యువతులలో స్నేహం జెయ్యడం చూసేనా మావారు ఆ ఆమ్మాయిలకు దూరంగా వుంటారని ఆశించాను.”

“వంశీనాథ్ వాళ్ళ మధ్య వున్న సంబంధాల గురించి కనిపెట్టాడా?”

“కనిపెట్టాడు!”

“ఐనా, మీరు మీవారి ముందు ఆ ప్రస్తావన ఎత్తలేదా?”

“లేదు!”

“ఎందుకు?”

వై దేహి విషాదంగా నవ్వి— “ఎందుకంటే, నాగడిలో ఓ నిలువుటద్దం వుంది. అది కోణా నా ప్రతిబింబాన్నీ, ఉడిగిపోతున్న నా అందచందాలనీ, వయసునీ నాకు స్పష్టంగా చూపుతూ వుంటుంది. అందుకే, ఆ అండ్ మైన యువతుల ముందు నా ఓటమిని అంగీకరించి, మానం వహించాను. వారు కూడా ఎంతకాలం సాగిస్తారోలాటి

వ్యవహారాలు? ఏదో ఒకరోజు అలసిపోయి, దస్సిపోయి, చేష్టలుడిగి చతికిల బడవలసిందే కదా?" అంది వదాంత ధోరణిలో.

ఉత్తమ్ కుమార్ సాలోచనగా తలూపి, "సరే, వస్తాను. మీరిప్పుడప్పుడే మహాబలిపురం వెళ్ళడంలేదు కదా?" అడిగాడు లేనూ.

"లేదు. ఇంకొన్నాళ్ళుంటానిక్కడే!"

శ్రీకాంత్ ను కలుసుకోడానిక గబగబ బైటికి నడిచాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

9

అతను మెట్టుదిగి హాల్లోకి రాగానే, పాండురంగం లేచి, శ్రీకాంత్ కు డిపెక్టివ్ అని పరిచయం జేశాడు.

"గ్లాడ్ టు మీట్ యూ మిస్టర్ శ్రీకాంత్! నేను తెలుగు సివిమాలు చూసేది బహుతక్కువ. ఐనా, మీరు నటించిన చిత్రాలు ఒకటి రెండు చూసినట్లు జాపకం...! ప్రస్తుతం నేను మీతో క్లాస్ట్ ఏకాంతంగా మాట్లాడా అనుకుంటున్నాను."

"మీరు పాండురంగం గార్ని విడిగా తీసికెళ్ళి మాట్లాడి నప్పుడే అనుకున్నాను, నాతోనూ అలా మాట్లాడతారని. అందుకే, నా గుండె దడదడ కొట్టుకుంటోంది."

"ఎందుకూ?"

"డిపెక్టివ్ లూ, పోలీసులూ నాతో మాట్లాడాలను కోడం ఇదే మొదటిసారి గనక."

ఉత్తమ్ కుమార్ నవ్వి— "రండి, డ్రాయింగ్ రూంలో కూర్చుందాం!" అన్నాడు.

"ఫరవాలేదు. నేనే వెళ్ళిపోతాను. మీరిక్కడే కూర్చోని మాట్లాండి." అంటూ లేచి, మేడమీది కెళ్ళి పోయాడు పాండురంగం.

ఉ తమ్మకమార్ సోఫాలో చతికిలబడి, “మిస్టర్ శ్రీకాంత్! పద్మజా, రమ సినిమాలో ప్రయత్నించడానికి మద్రాసువచ్చి, మొట్టమొదటిసారి మిమ్మల్నే కలిశారని, అందులో రమని మీరే సినిమాలకు రెకమెండ్ జేశారని విన్నాను. నిజమేనా?” అడిగాడు.

శ్రీకాంత్ తలూపి, “నిజమే!” అన్నాడు.

“వాళ్ళిద్దరితో మీకు మంచి స్నేహంకూడా వుండేదనీ, ఐతే, మీకూ, రమకీ ఈ మధ్య ఆభిప్రాయభేదాలువచ్చి, మాట్లాడుకోడం మానేశారని కూడా విన్నాను. అదీ నిజమేనా?”

“నిజమే!”

“దాంతో ఆమె ఈమధ్య అందరి ముందు మీగురించి చెడుగా ప్రచారం చెయ్యసాగింది.”

“ఒప్పుకుంటాను!”

“మీ మధ్య మనస్పర్థలు రావడానికి కారణం?”

“ఒకరోజు నేనామె మంచికోరి ఓ సలహా ఇచ్చాను. అంతే! అలిగిపోయింది. నిజం ఎప్పుడూ నిష్ఠూరంగానే వుంటుంది కదా?”

“ఏమిటా సలహా?”

“డబ్బు వ్యామోహంలోపడి, తనని తాను చవకబారు జేసుకోవద్దనీ, క్యారెక్టర్ మేంటినెన్స్ జెయ్యమనీ చెప్పాను. అదే తప్పయింది!”

“అల్ గెట్! ఆమె కడుపులో పెరిగే పాపకు తండ్రి ఎవ్వరో చెప్పగలరా మీరు?”

“ఏమిటి, రమ గర్భవతా? నాకు తెలీదే! బావుంది. ఆమె కడుపుకు కారణం ఎవ్వరో నేనెలా చెప్పగలను?” అన్నాడు శ్రీకాంత్ ఆశ్చర్యంగా.

“ఆమెతో మీ టరమ్స్ ఎప్పుడు చెడిపోయాయి?”

“చాలా రోజుల క్రితం! ఆమెకు నామీద కోపం కంగ
డానికి మరో కారణంకూడా వుంది. ఈ మధ్య నాతో
ఎక్కువ చిత్రాల్లో బుక్ అవుతున్న హీరోయిన్ కల్పన
దర్శికి నేను మాటిమాటికీ వెళ్ళడం మానేయ్యాలంది
రమ. నేను పట్టించుకోలేదు. దాంతో, ఆమెకు నామీద
కోపం ఉధృతమవ సాగింది.”

“ఓహో! ఐతే, ఆమె మీ ప్రేమలో పడిందన్న
మాట. మీరు కల్పనకు చేరువ కావడం ఇషంలేక,
ఈర్ష్యతో ఆలా అనుంటుంది.”

“మీ రెలా అనుకున్నా నా కభ్యంతరంలేదు. ఈ ఫీల్డులో
బ్రతుకుతున్న మేము, మాతో పనిజేసే ప్రతి అమ్మాయిని
ప్రేమించడం మొదలు పెడితే ఇహ అయినట్లే! మీరే
చెప్పండి, నా హీరోయిన్లతో నేను కలిసి మెలిసి ఉండక
పోతే, వాళ్ళ సహకారం ఎలా లభిస్తుంది నాకు? నా
స్టార్ ఇమేజ్ ఎలా నిలుస్తుంది.”

“ఈ విషయం కల్పనకూడా తెలుసా?”

“ఒకసారి నేనే చెప్పాను.”

“అప్పుడామెలో ఎటువంటి భావాలు చెలరేగాయి?”

“రమమీద ఎక్కడలేని కోపం వచ్చిందామెకు
ప్రాధ్యూర్ణతతో చెప్పి, ఆమె నెవ్వరూ పిక్కర్లో బుక్
జేసుకోకుండా జేస్తానంది. ఒక రద్దరితో చెప్పిందికూడా!”

ఉత్తమ్ కుమార్ కాసేపు తీవ్రగా ఆలోచించి—
“వంశీనాథ్ తెలుసా మీకు?” అడిగాడు.

“తెలుసు! అతనూ ఓ పిక్కర్ తియ్యబోతున్నాడనీ,
అందులో నన్నే హీరోగా తీసుకోవాలను కుంటున్నాడనీ
విన్నాను.”

“రమ హత్యకు కారణం ఏమై వుంటుంది?”

“ఆమెవల్ల తీవ్రంగా క్షీడించబడుతున్న వాళ్ళెవ్వరో! జేసుంటారా, పని! ఎవరుజేసి వుంటాలో మాత్రం చెప్పలేను. మొత్తానికి రమడి చాలా హేయమైన వ్యక్తిత్వం ఇటు పాండురంగంలో ప్రణయ కలాపాలు సాగిస్తూ అటు అతనికి వరసకు కొడుకయ్యే వంశీనాథ్ లోనూ స్నేహం జెయ్యడానికి ఏ మాత్రం సిగ్గుపడలేదామె!”

“రమతో మనస్ఫుర్థులు వచ్చినా, ఆమె స్నేహితురాలు పద్మజతో మీ స్నేహం చెడలేదు కదా? ఆమెను చివరి సారి ఎప్పుడు కలుసుకున్నారు మీరు.”

“నిన్నరాత్రే!”

“ఏ సమయంలో?”

“సాయంత్రం ఆరుగంటలకు! ఆమె ప్రోగ్రాం ఇంకా సార్ కాలేదప్పుడు. నూడియోలో నా రీరికార్డింగ్ ట్రాన్స్ ఫూరి జేసుకుని ఇంటికెళ్తూ, దాల్లో ఆమెని కలుసుకున్నాను.”

“మేముకూడా నిన్న సాయంత్రమే ఎనిమిది గంటల ప్రాంతంలో ఆమెను కలుసుకున్నాం! అప్పుడామె మీరు వచ్చి వెళ్ళారని మాతో చెప్పలేదే?”

“నేనే చెప్పాను. ఎవ్వరికీ చెప్పొద్దని. కారణం, ఈ మధ్య హీరోయిన్ కల్పన మవిషాకడు నీడలా నన్ను వెంబడిస్తూ నా గతి విధులు గమనిస్తున్నాడు. రమనిగానీ, పద్మజనుగానీ నేను మళ్ళీ కలుసుకోడం గనక జరిగితే తాను సహించేదిలేదని ఆమె అనేకసార్లు చెప్పిందినాలో. ఐనా, ఉండబట్టలేక, నేను పద్మజను కలుసుకోడాని కళ్ళానని కల్పనకు తెలిస్తే, మా సంబంధాలు చెడిపోయే ప్రమాదముంది. అందుకే రహస్యంగా కలుసుకున్నా నామెని!”

“కల్పన నియమించిన మనిషెవ్వరో తెలుసా మీకు?”

“తెలుసు. వాడిపేరు రణధీర్! పేరు మోసిన రాడీ!!”

“వాడా! అటువంటివాణ్ణి మీ వెనక నియమించిందా కల్పన?!”

“బ్రౌను. ఇప్పుడు వాడామె పర్మనెంట్ ఉద్యోగి. అక్కడే వుంటాడు!”

“ఐసీ, అందుకే ఈ మధ్య వాడిపేరు వినిపించడం లేదు ఎక్కడా! ఆల్ రైట్. కల్పన ఇంటి అడ్రస్ చెప్పండి.” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ లేస్తూ.

శ్రీకాంత్ చెప్పిన అడ్రస్ నోట్ జేసుకుంటూ లేచాడు సంజయ్.

10

అక్కణ్ణించి వుంటావంటిన కల్పన ఇంటికళ్ళా రిద్దరూ.

గేటుదగ్గర గూర్ఖావున్నాడు. కారుకు అక్కడే ప్రేకు వేశాడు సంజయ్. అప్పుడు పడింది వాళ్ళదృష్టి, ఇంటి లాన్ లో పచార్లుచేస్తున్న కల్పన మీద. చేతులు వెనక కట్టుకుని ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ పచార్లు చేస్తున్నదల్లా కారు శబ్దం విని, ఇటు తిరిగింది.

డిటెక్టివ్ ఉత్తమ్ కుమార్ తన విజిటింగ్ కారు తీసి గూరకందించాడు.

అతను గబగబ వెళ్ళి దాన్ని కల్పన కిచ్చాడు. కార్డు చూడగానే ఆమె కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి. క్షణం ఆలోచించి. వాళ్ళను రాన్నివ్వమన్నట్టు సైగ చేసింది.

గూర్ఖావచ్చి గేటు పూర్తిగా తెరిచాడు.

కారు లోపలికి పోనిచ్చి, పోరి లోలో ఆపి దిగారిద్దరూ.

“డిటెక్టివ్ లకు నాతో ఏమిటిపని?” అడిగిందామె కుతూహలంగా.

“రెండు హత్యల సందర్భంలో మీతో మాట్లాడాలని వచ్చాము.”

“ఎవరి హత్యలు?”

చెప్పాడు ఉ తమ్మకమార్.

“వాళ్ళకూ, నాకూ ఏమిటి సంబంధం?”

“నా పరిశోధనలో, రమపట్ల మీరు శత్రువైఖరి ప్రదర్శించారని తెలిసింది. ఆమెను పిచ్చర్స్లో బుక్ చేసుకోవద్దని ప్రాధ్యూస్రలో చెప్పినట్లు కూడా తెలిసింది.”

“అంతమాత్రాన నేనే ఆమెను హత్యచేయించి వుంటానని ఎలా అనుకున్నారు.”

“అలా అనుకోడం మా వృత్తిధర్మం! అంతమాత్రాన మీరే వాళ్ళను హత్యచేయించారనడం సబబుకాదు... వాళ్ళిద్దర్నీ ఎన్నడూ కలుసుకోవద్దని మీరు శ్రీకాంత్ను ఆదేశించారు కదూ?”

“ఔను!”

“అంతటితో ఆగక, అతన్ని ఓ కంట కనిపెట్టడానికి రణధీర్ అనే మనిషినికూడా నియమించారు కదూ?”

కల్పన ఉలిక్కిపడి “ఇవన్నీ ఎలా తెలిశాయిమీకు?” అంది ఆశ్చర్యంగా.

“అన్యులు తెలుసుకోలేని విషయాలు తెలుసుకోడమే మా వృత్తినూత్రం! నా ప్రశ్నకి నూటిగా జవాబివ్వండి!”

“ఔను. నియమించాను.”

“రణధీర్ ఎన్నాళ్ళనించి మీ దగ్గర పనిచేస్తున్నాడు?”

“ఆరు నెలల్నించి!”

“అతన్ని మీ దగ్గర ఉద్యోగంలో పెట్టుకోడానికి గల కారణం?”

“నా ఆత్మరక్షణకొసం!”

“ఏం మిమ్మల్నెవ్వరై నా చంపుతానని బెదిరించారా?”

“నో! నో! అలాటిదేం లేదు. పేరుపొందిన సినిమా స్టార్స్ కు స్నేహితులతో బాటు శత్రువులు కూడా వుంటారని మీకు వేరే చెప్పనవసరం లేదనుకుంటాను.”

“రణధీర్ ఒకప్పుడీ చుట్టుపక్కల పేరుమోసిన రాడీ అని బహుశా మీకు తెలియదనుకుంటాను.”

“తెలుసు! అందుకే కదా, అతన్ని నా బాడీగార్డ్ గా నియమించాను.”

“నిన్న సాయంత్రం కూడా అతను శ్రీకాంత్ ని వెంబడించాడు కదూ?”

“ఔను!”

“ఆ తరవాత మీ కేమి రిపోర్ట్ చ్చాడు?”

“శ్రీకాంత్ స్టూడియోనించి తిన్నగా క్వాలిటీ క్లబ్ కళ్ళాడనీ, పద్మజ గదిలో వున్నాడనీ చెప్పాడు.”

“అప్పుడు మీ రేం చేశారు?”

“ఏమీ చెయ్యలేదు. శ్రీకాంత్ మీద పట్టరాని కోపం వచ్చింది నాకు.”

“ఏం? పద్మజ మీద రాలేదా?”

“ఇందులో ఆమె తప్పేముందని? తప్పంతా శ్రీకాంత్ దే! వాళ్ళను మళ్ళీ ఎన్నడూ కలుసుకోనని ప్రమాణాలు జేసి, సిగ్గులేకుండా చాటుమాటుగా వెళ్ళి కలుస్తుంటాడు...”

“ఇవన్నీ తెలికాక మీ రతనతో తెగ తెంపులు జేసుకోలేదా?”

“లేదు! కానీ, అతన్ని పెళ్ళి జేసుకోవాలన్న నా నిర్ణయాన్ని మాత్రం మాచ్చుకున్నాను.”

“మీ నిర్ణయాన్ని అతనితో చెప్పారా?”

“చెప్పేశాను.”

“ఏమన్నాడు?”

“కాళ్ళా వేళ్ళాపడి, నన్ను మభ్యపెట్టడానికి ప్రయత్నించేడు. వినా, నే నతన్ని పట్టించుకోలేదు. ఒక నిరయానికి వచ్చేకానంటే, దానికి మరి తిరుగు వుండదు.”

“ఆల్ రైట్! రణధీర్ ఎక్కడున్నాడిప్పుడు?”

“ఇక్కడే వున్నాడు.”

“పిలిపించండి!”

నౌఖరు ద్వారా కబురంపింది కల్పన.

రెండు నిమిషాల తరవాత ఇంట్లోంచి బెటికి వచ్చాడు రణధీర్. అక్కడ నిల్చున్న డిటెక్టివ్ లని చూడగానే ఉలిక్కిపడ్డాడు! మద్రాసులో నివసించే డిటెక్టివ్ లూ, పోలీసాఫీసర్లూ అతనికి బాగా తెలుసు. అలాగే, ప్రతి డిటెక్టివ్ కూ, పోలీసుకూ అతను నుపరిచితుడే!

మద్రాసులోని గుండాలందర్లోకీ వాడు పేరు మోసిన రాడీ! వాడు చెయ్యని నేరంలేదు. రెండు మూడుసార్లు హత్యకేసుల్లో అరెస్టయి, సాక్ష్యాల బలం లేక, విడుదలయ్యాడు.

“డిటెక్టివ్ ఉ తమ్ కుమార్ నీతో మాట్లాడాలంటున్నారు.” అంది కల్పన అతనికి డిటెక్టివ్ లని పరిచయం జేస్తూ.

“పరిచయం అవసరంలేదు మేడమ్! వీళ్ళు నాకు బాగా తెలుసు!” అన్నాడు రణధీర్ తెచ్చిపెట్టుకున్న నవ్వుతో.

“బౌనాను. నీవు చేపట్టిన మార్గాలటు వంటివి మరి... మిస్ కల్పనా! నేనితనితో ఇక్కడ మాట్లాడ దలచుకోలేదు. నా వెంట తీసికళ్ళ దలచాను.”

“ఎక్కడికి?”

“క్రింబ్రాంచ్ హెడ్ క్వార్టర్స్ కి!”

“అలాగా, వితే నా లాయర్ని కన్ సల్ట్ జేసేవరకూ మీరతన్ని తీసికెళ్ళడానికి వీలేదు.”

“మీరు లాయర్ని కలుసుకునే వరకూ కాచుకునే ఓపిక నాకులేదు. కావలసే ఆయన్ని హెడ్ క్వార్టర్స్ కు వచ్చి మాట్లాడ మనండి. రణధీర్! కారక్క!” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ గంభీరంగా.

కోపంతో కల్పన మొహం ఎర్రబడింది.

“ఇంతకీ, నేను చేసిన నేరం ఏమిటి?” అడిగాడు రణధీర్ ఖంగారుగా.

“చెబుతాను. ఇక్కడకాదు. అక్కడ! మేము నిన్ను అరెస్ట్ జేయడంలేదు. ‘విచారణ’కోసం తీసికెళ్ళున్నాం! క్రైం బ్రాంచ్ హెడ్ క్వార్టర్స్ కు రావడం నీకేది కొత్త కాదు.” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ నవ్వుతూ.

“విచారణ” అనే పదం వినగానే రణధీర్ ఒళ్ళు రవంత కంపించింది. ఆ పదానికర్థం ఏమిటో అతనికి బాగా తెలుసు!

“భయపడక! నీవు మా ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానాలు లిచ్చావంటే, నీమీద ఈగకూడా వాలదు. ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడ్డితో మాకున్న స్నేహం ఎటువంటిదో నీకుబాగా తెలుసు. మాతో రావడానికి మొండికేకావంటే, ఇద్దరం కలిసి నీ ఎముకలు కొబ్బరి చట్నీచేసి మరీ తీసికెళ్ళాల్సి వస్తుంది జాగ్రత్త!” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ హెచ్చరిస్తూ.

రణధీర్ క్షణం ఆలోచించి, “సరే, పదండి!” అన్నాడు కారువైపు నడుస్తూ. అతన్ని బాక్ స్టీట్ల కుళ్ళోబెట్టి, డిటెక్టివ్ లిద్దరూ ఫ్రంట్ స్టీట్ల కుర్చున్నారు. కారు సార్ జేసి ముందుకు పోనిచ్చాడు సంజయ్. కల్పన కొయ్య

బొమ్మలా నిల్చుని వెనుతున్న కారునైపే మాస్తుండి పోయింది.

కారు ఆ ఇంటినించి ఫర్లాంగు దూరం వచ్చాక, రణ ధీర్ తో కబుర్లు ప్రారంభించాడు ఉత్తమ్ కుమార్. “కల్పన నీకు శీతం ఏమిస్తోంది?”

“వెయ్యి రూపాయలు! తిండి, ట్టా, వసతి ఉచితం!”

“ఇంకేం కావాలి? నీ పాత జీవితం కంటే, ఇదే లక్ష రెట్లు నయం కదూ?”

“ఔను.”

“ఆమె బాడీ గార్డ్ గానే గాక, గూఢచారిగానూ వ్యవహరిస్తున్నావన్నమాట?”

“ఔను. ఆమె ఏపని చెప్పినా చెయ్యడం నా ద్యూతీ. ఇరవై నాలుగంటల నౌఖర్నీ!”

కారు స్పీక్ స్టో ఆవడంలో గోడ్డు వెళ్ళు చూశాడు ఉత్తమ్ కుమార్. ఎదురుగా నాలుగు రోడ్ల కూడలి వస్తోంది. వీరివెళ్ళు రెడ్ సిగ్నల్ వెలుగుతోంది. అనేక వాహనాలు బారులుదీరి ఆగిపోతున్నాయి. సంజయ్ కూడ ప్రేమ వేశాడు తమ కారుకు. అంతే!

వెనక డోర్ తెరుచుకున్న చప్పుడు విని, ఉలిక్కిపడి వెనుదిరిగి చూశారు డిలైట్ కి వలు. అప్పటికే జరగవలసింది జరిగిపోయింది. రణధీర్ మెరుపులా కార్లోంచి బైటికిదూకి, కన్నుమూసి తెరిచేలాగా అదృశ్యమయ్యాడు.

సంజయ్ చటుక్కున డోర్ తెరిచి కారు దిగబోయాడు. ఉత్తమ్ కుమార్ అతన్ని వారించి, “లాభంలేదు. వాడీ పాటికి మనం ఊహించనంత దూరం వెళ్ళిపోయింటాడు” అన్నాడు డోర్ మూస్తూ.

ఇన్ స్పెక్టరు రాజారెడ్డి ఆఫీసులోనే వున్నాడు. డిటెక్టివ్ లని చూడగానే, “రండి. పద్మజ పోసుమార్లం రిపోర్టు యిప్పుడే అందింది” అన్నాడు ఓ ఫైలు తీరగేస్తూ.

డిటెక్టివ్ లు కూర్చున్నాక ఫైలు వాళ్ళముందుంచేడు. దాన్నందుకుని రిపోర్ట్ చదివి నిరాంతబోయేడు ఆ తమ్మకుమార్. అందులోని వివరాలు యిలా వున్నాయి.

హత్య రాత్రి రెండు, మూడు గంటలమధ్య జరిగింది.

ప్రాణాలు కత్తిపోటువల్లే పోయాయి.

మరణానికి ముందు ఆమె మగాడితో సంభోగం

జరిపింది!

అంతేకాదు, మరణించే సమయానికామె రెండు సెలల గర్భిణి!!

కత్తిపిడిమీద ఎటువంటి వేలిముద్రలూ లేవు.

“చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. రమ పోసుమార్లం రిపోర్టుకూ, దీనికి ఏమాత్రం తేడాలేదు. కేవలం రమ మూడు సెలల గర్భిణి అయితే; ఈమెకు రెండో సెల! అంతే! ఇద్దరి హత్యలూ కత్తితోనే జరిగాయి. ఆ రెండు హత్యాయుధాల మీదా హంతకుడి వేలిముద్రలు లేవు. బహుశా గ్లావుస్ వాడివుంటాడు.

హతురాళ్ళిద్దరూ హంతకుడితో ఎటువంటి పెనుగులాట జరపలేదు. మరణానికి ముందు ఇద్దరూ తమ అభీష్టంతోనే మగవాడితో సంభోగం జరిపారు...” అంటూ తాము పొందురంగం ఇంటికళ్ళడం, అక్కడ జరిగిందీ, తర్వాత కల్పన యింటికి వెళ్ళి అక్కడ రణధీరును కారెక్కించుకుని బైలుదేరడం, దార్లో వాడు కారుదూకి పారిపోడం మొదలైన వివరాలు ఇన్ స్పెక్టర్ కు వివరించి.

“వెంటనే మీ సిబ్బందిని నగరంలోకి వదిలి, రణధీర్ కోసం గాలించండి. అంతేకాదు, మీ డిపార్ట్ మెంటులో కొమ్ములుతిరిగిన మళ్ళీ కానిస్టేబుళ్ళని ఎన్నుకుని, శ్రీకాంత్ పాండురంగం, వంశీనాథ్, కల్పనల ఇళ్ళముందు కాపలా వుంచండి.

వీళ్ళలోనే ఎవ్వరో ఆ హత్యలు చేసివుంటే, లేదా రణధీర్ ద్వారా చేయించివుంటే, వాడు తప్పకుండా ఏదో ఒక రూపంలో వీళ్ళను కలుసుకోడానికి వెళతాడు. లేదా, వీళ్ళే ఎక్కడో వాణ్ని కలుసుకోడానికి బయటేరతారు” అన్నాడు ఉత్తమ్కుమార్.

ఇన్ స్పెక్టర్ క్షణం వృధాచెయ్యకుండా తన సిబ్బందిని పిలిచి ఆదేశాలు జారీచేశాడు.

అప్పుడు తట్టింది సంజయ్ కు ఓ ఆలోచన! అంతవరకూ ఉత్తమ్కుమార్ కు గానీ, ఇన్ స్పెక్టర్ కు గానీ తట్టని ఆలోచన!!

“సార్! ఈ కేసులో మీరు మరో కోణంనించి ఆలోచించడం మరిచారు. కోయంబత్తూర్ నివాసులైన రను, పద్మజల గతజీవితాన్ని విస్మరించారు. వాళ్ళు కోయంబత్తూర్ లో వున్నప్పుడు దోరవయసులో వున్న యువకులు. అక్కడ వాళ్ళు ఏ యువకులనైనా ప్రేమించి వుండవచ్చు గదా?

సినీవ్యామోహంలో పడి ఆ అమ్మాయిలు యిక్కడికి వచ్చి పరినమయ్యారనీ, జాగుప్పాకర జీవితం గడుపుతున్నారనీ తెలిసి, ఆ యువకుల హృదయాలు ఛిద్రమై ఉండవచ్చు కదా? వాళ్ళమీద కనితో, ద్వేషంతో ఆ యువకుల్లో ఎవ్వరో ఇక్కడికి వచ్చి ఈ విధంగా పగ తీర్చుకునుండవచ్చు కదా?” అన్నాడు.

“వేల్! ఈ మోటివ్ మీద నేనాలోచించనేలేదు. వెంటనే కార్లో కోయంబత్తూర్ వెళ్ళి వాకబ్ చెయ్యి!” అన్నాడు ఉత్తమ్కుమార్, సంజయ్ వీపు తడుతూ.

“నాకూ ఈ పాయింట్ తటలేదునుమా! వెంటనే బెలుదేరండి. విష్ యూ బెస్ట్ లాక్!” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ అభినందిస్తూ.

వాళ్ళదగ్గర సెలవుతీసుకుని బెటికి నడిచాడు సంజయ్.

12

సాయంత్రం ఆరుగంటల ప్రాంతంలో, కోయంబత్తూర్ నించి తిరిగివచ్చాడు సంజయ్.

“ఏమేనా తెలిశాయా?” అడిగాడు ఉత్తమ్కుమార్.

“తెలిశాయి! నా అంచనా నిజమే అయింది. రమ, పద్మజ ఒకేస్కూల్లో చదువుకున్నారు. ఆ స్కూలు ప్రక్కనే ఓ డిగ్రీ కాలేజ్ వుంది. అందులో అప్పుడు ఇద్దరు విద్యార్థులు బి.ఏ. సెకెండియర్ లో చదివేవారు. వాళ్ళమధ్యా, వీళ్ళమధ్యా ప్రేమలేఖల భాగోతం జరిగింది. ఆ విద్యార్థుల యిళ్ళుకూడా ఆ ఊళ్ళోనే ఉన్నాయి. ఆ ప్రేమాయణం ఊరంతా ప్రాకినా, ఆ కుర్రజంటలలోకానికి వెరవక, పెద్దల కళ్ళుగప్పి నిర్భయంగా కలుసుకుంటుండేవారు.

అంతలో నాట్యకళ పూర్తిచేసుకున్న ఆ ఆమ్మాయి లిద్దరూ హఠాత్తుగా ఊళ్ళోంచి అదృశ్యమయ్యారు. దాంతో ఆ అబ్బాయిలకు మతిపోయినంత పనయిందట... చాలాకాలం తరవాత, ఆ యువతులిద్దరూ మద్రాసులో హేయమైన జీవితం గడుపుతున్నారని తెలిసిందట ఊరి వాళ్ళకి.

అప్పటికే ఆ అవమానంతో కృశించి రమతండ్రి పోయాడు. తల్లి ఆమెను వెతుక్కుంటూ మద్రాసు వచ్చే

సింది. పద్మజను ప్రేమించిన ప్రసాదరావనే యువకుడు మతిస్థిమితం తప్పి, విడాదిక్రితం ఎటో వెళ్ళిపోయాడట. ఆతనింటికిప్పుడు తాళం వేసుంది.

రమని ప్రేమించిన రవీందర్ అనే యువకుడు మాత్రం రెండునెలల క్రితం ఇంట్లో చెప్పాచెయ్యకుండా ఎక్కడికో వెళ్ళాడట. ఆతనికోసం బంధువులింకా గాలిన్నూనే వున్నారు” అన్నాడు సంజయ్ సోఫాలో చతికిలబడుతూ.

“ప్రస్తుతం మనం తయారుచేసిన అనుమానితుల లిస్టులో ఆతన్నికూడా చేర్చుకోవచ్చు. రమతోబాటు, ఆమెలో సినిమా వ్యామోహం రేపి, తనకు దూరంచేసిన పద్మజను కూడా చంపడానికి వీలుంది.

“ఆల్ రైట్! ఆతని సంగతి రేపుచూద్దాం! ఇప్పటికే నువ్వు బాగా అలసిపోయింటావ్. భోంచేసి పడుకో. నాకూ నిద్ర మంచుకోస్తోంది” అన్నాడు ఉత్తమ్కుమార్ లేస్తూ.

ఇద్దరూ డైనింగ్ హాల్లో భోజనాలు కానిచ్చి, బెడ్ రూంలో పక్కలమీద వాలారు.

13

తెల తెలవారుతుండగా గణగణ మోగింది టెలిఫోన్!

ఉత్తమ్కుమార్ ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు. రిసీవరు రందుకుని, “ఎస్, ఉత్తమ్ స్పీకింగ్!” అన్నాడు వినుగా.

“హలో, గుడ్ మార్నింగ్! నేను ఇన్ స్పెక్టర్ రాజా రెడ్డి మాట్లాడుతున్నాను.”

“మీరా! ఏం జరిగింది?”

“ఫోన్ లో చెప్పే విషయం కాదు. వెంటనే హీరో శ్రీకాంత్ యింటికి బయలుదేరి రండి” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ అవతలినించి.

“ఓ. కే! ఇప్పుడే వస్తున్నాను” రిసీవర్ రెస్టుమీదుంచి లేచాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

అరగంటలో డిటెక్టివ్ ల కారు శ్రీకాంత్ ఇంటి ముందాగింది.

పోలిస్ లోలో వాళ్ళలో సమే ఎదురుచూస్తున్న ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడ్డి, వాళ్ళను వెంటబెట్టుకుని, మేడ మీదికి తీసికెళ్ళాడు. మేడమీద ఓ గదిముందు పోలీస్ డాక్టర్, ఫోటోగ్రాఫర్లు, మిగతా మందిమార్బలం మూగివున్నారు.

గదిలో అడుగుపెట్టిన డిటెక్టివ్ లని, మంచంమీద కనిపించిన దృశ్యం సబుల్ని చేసింది!

మంచంమీద బోరా పడుంది శవం!

శ్రీకాంత్ శవం!!

సర్దిగా వీపులో కత్తి! పిడివరకూ దిగిన కత్తి!!

ఎడం చెంప దిండు కానించి, కళ్ళు తెరిచి, తలుపు వైపు చూస్తూ పడుకున్న టైపు వున్నాడు. అనుమానితుల్లో ఒకడైన శ్రీకాంత్ కూడా చంపబడతాడని ఆ అపరాధ పరిశోధకు లెవ్వరూ ఊహించలేదు.

“సాయంత్రం శ్రీకాంత్ నెవ్వరైనా కలుసుకోడానికి వచ్చారేమో, ఈ ఇంటి ముందు నిఘాతో సం నియమించిన మళ్ళీ కానిస్టేబుల్ని ప్రశ్నించారా?” అడిగాడు ఉత్తమ్ కుమార్ ఇన్ స్పెక్టర్ని.

“ప్రశ్నించాను. సాయంత్రం అరగంటల ప్రాంతంలో ఓ యువకుడు టాక్సీలో వచ్చాడట. ఆ సమయంలో శ్రీకాంత్ ఇంటి ముందు లాన్ లో కూర్చుని పేపర్ తిరగేస్తున్నాడు. ఆ యువకుడు కూడా కాసేపు అక్కడే కూర్చుని, శ్రీకాంత్ లో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడట!”

“ఎలా వుంటాడతను!”

“నువ్వారు పాతికేళ్ళుంటాయట. డార్క్ బూ కలర్ నూటు ధరించాడుట. కళ్ళకి వెడల్పాటి బ్లౌక్ కలర్ బోడు పెట్టుకోడంవల్ల అతని రూపురేఖలు సరిగా చూడలేకపోయానని చెప్పాడు కాని సేబుల్. మొత్తానికి ఎర్రగా పొడుగా, అందంగానే వున్నాడట మనిషి!”

“ఈ ఇంట్లో ఎంతమంది నివసిస్తున్నారు?”

“శ్రీకాంత్ తో బాటు నలుగురు నౌఖర్లుకూడా ఇక్కడే వుంటారు. రాత్రి ఎనిమిది గంటల ప్రాంతంలో శ్రీకాంత్ భోంచేశాడట. భోజనంచేస్తూ రోజూ కంటే, కాస్త ఎక్కువ మోతాదులో విస్కీ పుచ్చుకున్నాడట.

తరవాత మేడమిది కళ్ళిపడుకున్నాడట. అతని బెడ్ రూంలో లెటారి పోగానే, నౌఖర్లు కింది తలుపుమూసేసి, తమ గదుల్లో పడుకున్నారుట. డాక్టర్ అంచనా ప్రకారం హత్య రాత్రి ఒంటి గంట ప్రాంతంలో జరిగింది!”

“అంటే, హంతకుడు తలుపుగుండా ఇంట్లో ప్రవేశించలేదన్నమాట!” అంటూ చుట్టూ కలియజూశాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

ఆ గదికి బాల్కనీ వుంది. డిటెక్టివ్ లు ముగ్గురూ అటు నడిచారు. బాల్కనీ పిట్టగోడ అంచుని పరిశీలించగానే వాళ్ళ సందేహం పటాపంచలైంది. బాల్కనీ పక్కనే వుంది నీటి గొట్టం! పిట్టగోడ అంచుమీద మట్టి మరకలు! హంతకుడు తప్పకుండా ఆ దారినే గదిలో ప్రవేశించి వుంటాడని నిర్చయించుకున్నారు.

“నిన్న సాయంత్రం శ్రీకాంత్ ను కలుసుకున్న యువకు డెవ్వురో మీ మనషుల ద్వారా ఆరాతీయించండి. ఇక్కడి మీ రొటిన్ వర్కప్యూర్తి చేసి, శవాన్ని మార్చ్యురీకి పంపిం

చండి. మేమింకా కాలకృత్యాల తీర్చుకోలేదు. పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో హెడ్ క్వార్టర్స్ వచ్చి మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాం!” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ గదిలోంచి బెటికి నడుస్తూ.

అదే సమయంలో ప్రాధ్యూసర్ పాండురంగం కొంప లంటుకు పోయినట్టు హాడావుడిగా వచ్చాడక్కడికి. మంచంమీద పడున్న శ్రీకాంత్ శవాన్ని చూడగానే గుండెలు బాదుకుంటూ, “నేను మునిగిపోయాను. నిండా మునిగిపోయాను. నా పిక్కర్లో ఇంకా ఇతని రోల్ ఎంతో మిగిలి వుంది. ఇప్పుడా పిక్కర్ ఎలా పూర్తి జేసేది?” అంటూ నెత్తి నోరు బాదుకోసాగేడు.

అతన్ని ఓదార్చే పని ఇన్ స్పెక్టర్ కప్పగించి బెటికి నడిచారు డిటెక్టివ్ లు. “నిన్న సాయంత్రం టాక్సీలో వచ్చి, శ్రీకాంత్ ను కలుసుకున్న యువకుడు రమ మాత్ర ప్రియుడు రవీందరే అయింటాడని నా అనుమానం! ఐతే, అతనికి శ్రీకాంత్ ను హత్యజేసే ఆవసరం ఏమిటి?” అడిగాడు సంజయ్ కారు నడుపుతూ.

“పగ! ద్వేషం! రమ పద్మజలు నీనిమా ఛాన్సుకోసం మద్రాసువచ్చి, మొదట కలుసుకున్నది శ్రీకాంత్ నేకదా! వాళ్ళ పతనానికి పునాది వేసింది కూడా అతనే కదా? హత్యకు కారణం ఆ మాత్రం చాలదా?” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్.

పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో క్రైంబ్రాంచ్ హెడ్ క్వార్టర్స్ కు బెలుదేరబోతుండగా తెలిఫోన్ మోగింది.

రిసీవరందుకున్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్,

“హలో, ఉ తమ్! షరీ గుక్ న్యూస్ ఫర్ యూ! మా మనుషులు రౌడీ రణధీర్ ను పట్టుకున్నారు.” అన్నాడు అవతలినించి ఇన్ స్పెక్టర్ ఉత్సాహంగా.

“థాంక్ గాడ్! ఇప్పుడే వస్తున్నాం!” అంటూ రసీ వర్ దించి, సంజయ్ తో కారెక్కాడు డిటెక్టివ్.

పది నిమిషాలో జేరుకున్నారు హెడ్ క్వార్టర్స్ కి.

ఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫీసులో వున్నాడు రణధీర్. వాళ్ళని చూడగానే చమటలు కక్కుతూ తల దించుకున్నాడు.

ఉ తమ్ కుమార్ సిగి రెట్ అంటించి, “మా కార్లోంచి ఎందుకు పారిపోయావ్?” అడిగాడు నూటిగా.

రణధీర్ నీళ్ళు నమిలి— “పారిపోడానికి ఛాన్సు దొరికింది. పారిపోయాను.” అన్నాడు తలె తటండా.

“దీన్నిబట్టి, ఆ రెండు హత్యలతో నీకు సంబంధం వుందనుకోవచ్చా?”

రణధీర్ చటుక్కున తలెత్తి “భగవంతుడి సాక్షిగా చెబుతున్నాను. నా మాట నమ్మండి సార్! ఆ హత్యలతో నా కలాటి సంబంధంలేదు. మీరు మక్కలిరగ తంతారన్న భయంతోనే కార్లోంచి పారిపోయాను. అనవసరంగా నన్ననుమానిస్తున్నారు సార్!” అన్నాడు వణుకుతూ.

“అనవసరంగా నే నెవ్వర్నీ అనుమానించను. నీవంటి కొమ్ములు దిరిగిన రౌడీని కల్పన తన ఉద్యోగిగా నియమించుకుంది. హత్య జెయ్యబడ్డ ఆ ఇద్దరు యువతులతోనూ ఆ మెకు మనస్ఫుర్లున్నాయి. నిన్ను శ్రీకాంత్ మీద నిఘాళోసం నియమించింది. నిన్న మధ్యాహ్నం నువ్వు మా కార్లోంచి పారిపోడం, రాత్రి శ్రీకాంత్ హత్య జరగడం అన్నీ నా అనుమానాలు ధృవీకరిస్తున్నాయి.”

“ఏమిటి శ్రీకాంత్ చంపబడ్డారా? మై గాడ్...
 ఐతే, ఇక మీ దగ్గర ఏమీ దాచకూడదు... ఇంతవరకూ
 మీరు నన్ను కల్పవ ఉద్యోగినే అనుకుంటున్నారు
 కదూ?”

“ఔను. ఏం?”

“అది నిజం కాదు. నన్నామె దగ్గర ఉద్యోగం
 చెయ్యడానికి నియమించింది శ్రీకాంత్ గారే!”

“అంటే, నువ్వు వాళ్ళిద్దరి దగ్గరూ జీతాలు తీసు
 కుంటూ ఒకరికి విరుద్ధంగా మరొకరి తరపున పనిజేళావన్న
 మాట.”

“ఔను.”

“పద్మజ హత్య జరిగిన తోడూ సాయంత్రం నువ్వు
 శ్రీకాంత్ ను వెంబడిస్తూ క్వాలిటీ క్లబ్ కళ్ళావా?”

“వళ్ళాను.”

“శ్రీకాంత్ పద్మజ గదిలో వున్నంతసేపూ, నువ్వు
 క్లబ్ కే వున్నావా?”

“ఔను. ఆ విస్కీ బాటిల్ తెప్పించుకుని, తాగుతూ
 కూర్చున్నాను.”

“అతనామె గదిలోంచి బయటికక్కగానే నువ్వు లేచి
 వెళ్ళిపోయావా?”

“లేదు. ఆ విస్కీ బాటిల్ పూర్తయ్యేవరకూ అక్కడే
 కూర్చున్నాను. శ్రీకాంత్ గారు వెళ్ళిన కొద్దిసేపటికే
 మరో వ్యక్తిని పద్మజ గదిలో కళ్ళడం చూశాను.”

“ఎవరతను?”

“లెరీదు..”

“మనిషి ఎలా వుంటాడు?”

“యువకుడే. నుమారు పాతికేళ్ళుంటాయి. డార్క్ బ్రూ కలర్ నూటులో వున్నాడు. కళ్ళకి వెడల్పాటి నల్ల కళ్ళదాలు పెట్టుకున్నాడు. ఎర్రగా పొడుగ్గా అందంగా వున్నాడు.”

షాక్ తగిలినట్లు వులిక్కిపడ్డాడు ఉత్తమ్ కుమార్. సరిగా అటువంటి యువకుడే, నిన్న సాయంత్రం శ్రీకాంత్ ను కలుసుకుంది.

ఎవరతను?

ఎవరు? ఎవరు?

“ఇన్ స్పెక్టర్! నగరమంతా మీ మనుషుల్ని వదిలి, ఆ పోలికలు గల యువకుడి కోసం ఆరాతీయించండి. చిన్నా, పెద్దా హోటళ్ళూ, లాడింగులూ ఏవీ వదలకుండా గాలించండి. ఈ కేసు ముగిసేవరకూ రణధీర్ ను మీ కస్టడీలోనే వుంచండి. రేపు మళ్ళీవచ్చి కలుసుకుంటాను. డెన్ గుడ్ బై!” అంటూ లేచాడు ఉత్తమ్.

15

మర్నాడు మళ్ళీ తెలతెలవారు తుండగా టెలిఫోన్ గణగణమోగి, డిటెక్టివ్ లను నిద్రలేపింది.

ఉత్తమ్ కుమార్ రిసీవరందుకుని, “ఎస్, స్పీకింగ్” అన్నాడు వినుగ్గా.

“వెరీ బ్యాడ్ న్యూస్ మిస్టర్ ఉత్తమ్! వెంటనే పాండురంగం ఇంటికి బైలుదేరి రండి.” అవతలనించి వినిపించింది ఇన్ స్పెక్టర్ కంఠం.

“మళ్ళీ ఎవండిక నా నూడిందా?”

“పొద్దున్నే పాడు కబురు ఫోన్లో చెప్పడం బావుండదు.”

“కొంపదీసి ఈసారి పాండురంగం హత్య జరగలేదు కదా?” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ వుండబట్టలేక.

“రండి. ఇక్కడే చూద్దురుగాని!” అవతల క్లిక్ మంది.

అదరాబాదరాలేచి, పావు గంటలో పాండురంగం ఇంటి ముందు కారు దిగారు డి.పెక్కివలు.

ఇన్ స్పెక్టర్ వాళ్ళను తిన్నగా, మేడమిదికి తీసి కళ్ళాడు. అక్కడో గది ముందు పోలీస్ పటాలంబూగి వుంది. వాళ్ళను చూడగానే పక్కకి తప్పుకున్నారు.

గదిలో అడుగుపెట్టి, ఎదురుగా కనిపించిన దృశ్యం చూసి నిరంతర బోయారు డి.పెక్కివలు.

మంచంమీద వెల్లకిలా పడుంది శవం!

పాండురంగం భార్య వైదేహి శవం.

వెనకటిలా ఛాతీలోనూ, వీపులోనూ దిగబడలేదు కత్తి. గొంతు ఈ పక్కనించి ఆ పక్కకి పొడిచి వుంది బాగు.

పరుపంతా రక్తసిక్తం.

ఆ గదికి బాల్కనీ లేదుగానీ, కిటికీవుంది. కిటికీ అంచు మీద మట్టి మరకలూ, దాని పక్కనే వున్న నీటి గొట్టం, హంతకుడు ఆ దారినే వచ్చాడని నిరారించాయి.

“రిగర్ మార్టిన్నిబట్టి హత్య రాత్రి రెండు రెండున్నర మధ్య జరిగి వుంటుందని నా అభిప్రాయం.” అన్నాడు పోలీస్ డాక్టర్.

ఉత్తమ్ కుమార్ పాండురంగాన్ని ఏదో అడగా లను కుంటుండగా, వైదేహి కొడుకు వంశీనాథ్ సుడిగాలిలా ప్రవేశించాడు గదిలోకి.

రాగానే పాండురంగాన్ని నిప్పులు కక్కే కళ్ళతో చూస్తూ, “నా తల్లిని ఏదే హత్యజేశాడు. నా తండ్రి

సంపాదించి పెట్టిన ఆ సిపాసుల్ని ఇష్టం వచ్చినట్లు ఖర్చు పెట్టింది చాలక, ఇప్పుడు మిగిలి వున్నది కూడా హార్దీ మని నా తల్లిని చంపేశాడు. నీచుడా." అంటూ పూనకం పట్టినట్లు పాండురంగం మీదికి దూకి పిడికిళ్ళతో ఎడా వెడా గుదసా గేడు వంశీనాథ్.

ఇన్ స్పెక్టర్, ఉత్తమ్ కుమార్లు మెరుపులా అతన్ని ఒడిసి పట్టుకున్నారు.

సంజయ్, పాండురంగాన్ని పక్కకి నెట్టేశాడు.

“మిస్టర్ వంశీనాథ్! మా కళ్ళముందే నీవు చట్టాన్ని ఉల్లంఘించి, ఒక వ్యక్తిమీద చెయ్యిచేసుకుంటున్నావు. ఇన్ స్పెక్టర్, ఇతన్ని కస్టోడియానికి తీసుకొండి.” అన్నాడు ఉత్తమ్ కుమార్ జేవురించిన మొహంతో.

వంశీనాథ్ తల కిందికి వాలిపోయింది. ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడ్డి జేబులోంచి హ్యాండ్ కంప్లీసి, వంశీనాథ్ చేతులకి బిగించాడు. అక్కడి తతంగాన్ని సార్జంట్ డేవిడ్ కప్పగించి, వంశీనాథ్ తో హ్యాండ్ క్వార్టర్స్ జేరు కున్నారు డి.పె.కి.వ.లు.

అంతా ఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫీసులో ఆసీనులయ్యాక, ఉత్తమ్ కుమార్ సిగిగెట్ అంటించి. “ఇతన్ని అరెస్ట్ జెయ్యమని ఊరికే అనలేదు ఇన్ స్పెక్టర్! దానికి మరో కారణం కూడా వుంది.” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“ఏమిటా కారణం?” అడిగాడు రాజారెడ్డి ఆశ్చర్యంగా.

“ఈ నాలుగు మాత్యలకు మూలకారకుడైన హంతకుడు ఈ రాత్రి ఐదో మాత్యకూడా చెయ్యబోతూ మనకు పట్టు బడతాడని నాకు గట్టి నమ్మకం వుంది. అతని రాత్రి మాత్య జెయ్యడానికి ప్రయత్నించేది ఎవరో కాదు, వంశీనాథ్ నే.

ఈ విధంగా వంశీనాథ్ ను ఆరెనుచేయ్యడానికి మనకు సాకు దొరికింది గనక, ఈ రాత్రి ఇతన్ని మీ లాకప్ లో వుంచి, మనమంతా ఇతను నివసించే గ్లోబ్ బిలింగ్ ని చుట్టుముట్టి, చీకట్లో పొంచివుండాలి. ఆ అంచనా సరైనదే లే? హంతకుడు తప్పకుండా దొంగదారిన, వంశీనాథ్ పడగ్గదిలో ప్రవేశించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. మిస్టర్ వంశీనాథ్, ఆ బిలింగ్ పెన మీ పడగ్గది ఎక్కడుంది" అడిగాడు ఉ తమ్ కుమార్.

“కుడివైపు నాలుగో గది!”

“నానిపక్క నీటిగొట్టం కూడా వుందా?”

“లేదు. బాల్కనీ పక్కనుంది!” చెప్పాడు వంశీనాథ్.

అతన్ని లాకప్ లో వుంచి, ఆ రాత్రి చీకటిపడగానే నల్లదుస్తులు ధరించి, రివాల్వరు సిద్ధంచేసుకుని, గ్లోబ్ బిలింగ్ చేరుకున్నారు.

ఆ బిలింగ్ చుట్టూ చిన్నకాంపౌండ్ వుంది. బిలింగ్ వెనక రకరకాల చెట్లున్నాయి. వాళ్ళు తమ వాహనాన్ని బిలింగ్ ఆవరణలో కాక, కంపౌండ్ వెనకవైపు చీకట్లో ఆపి, కంపౌండ్ గోడదూకి, చెట్లమాటున నక్కి, వంశీనాథ్ పడగ్గదివైపు చూస్తూ కూర్చున్నారు.

16

రాత్రి పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో ఓ ఆకారం అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ బిలింగ్ వైపు వస్తుండటం గమనించాడు ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారెడ్డి.

పంటనే తన అనుచరులకి అటు సెగచేసి చూపాడు. అందరూ ఊపిరి బిగబట్టి చూడసాగారటం. ఆ ఆకారం బల్లీలా గోడకతుక్కుని నడుస్తూ సరిగ్గా వంశీనాథ్ పడగ్గది

బాలకృష్ణ కిందికి వచ్చి ఆగింది. కానేపు చేతులు రుదుకుని దానిపక్కనే వున్న నీటిగొట్టం అందుకుంది. అంతే!

డిటెక్టివ్లు నలుగురూ పిస్తోళ్ళందుకువి పిడుగుల్లా అటు పరిగెత్తారు.

అడుగుల శబ్దానికి అదిరిపడి వెనుదిరిగిందా ఆకారం!
అప్పటికే అతన్ని చుట్టుముట్టేశారు వాళ్ళు.

ఇన్ స్పెక్టర్ టార్చి వెలిగించి అతని మొహంమీద వేశాడు. అంతే!

అందరికీ గూఢాచార్యంలో పెద్దవయ్యాయి.
అతను ఎవ్వరో కాదు.
అక్షరాలా వంశీనాథ్!

పోలీస్ లాకప్ లో వున్న వంశీనాథ్ యిక్కడికెలా వచ్చాడు?

అతన్ని ఈ దుప్పకుంటూ జీవ్ దగ్గరికి తీసికెళ్ళి, క్షణాల మీద చేరుకున్నారు హెడ్ క్వార్టర్స్. ఇన్ స్పెక్టర్ పంటనే లాకప్ లో వున్న వంశీనాథ్ ను అక్కడికి తీసుకొచ్చాడు.

ఆ వంశీనాథ్ లిద్దరూ ఒకర్నొకరు భయంభయంగా చూసుకోసాగారు.

“ఇప్పుడు చెప్పండి. మీ ఇద్దరో ఎవరు వంశీనాథ్?”
అడిగాడు ఇన్ స్పెక్టర్ తీక్షణంగా.

గ్లోబ్ బిలింగ్ నించి పట్టుకొచ్చిన వంశీనాథ్ తల వంచుకుని “నేనే నకిలీ నాథ్ ని!” అన్నాడు చమట్లు కక్కుతూ.

“ఐతే, ఈ నాటకమంతా ఏమిటిది?”

అతను చటుక్కున తలెత్తి అసలు వంశీనాథ్ వైపు నిప్పులు చెరిగే కళ్ళలో చూస్తూ, “వీడివల్లే నేనీ రొంపిలో

యరుక్కుంగి. ఈ మహానుభావుడు త్వరలో తన స్వంత
సినిమా ప్రారంభించబోతున్నట్లు మీకు తెలిసిందే కదా?
అందులో ఇతనిది ద్వీపాత్రాభినయం.

దానికి ఒక డూప్ అవసరమాతాడు గనక, ఆ డూప్
అచ్చు తనలాగే వుండాలన్న ఉద్దేశంతో రష్యా వెళ్ళి,
అక్కడ మాస్కోలు తయారుచేసే ప్రఖ్యాత సినీ
నూడియోలో తన దూపాన్ని పోలిన మాస్కో తయారు
చేసుకువచ్చాడు.

అప్పుడు తట్టిందతనికి చాత్యల పథకం!

నేను తెలుగువాణే అయినా, బొంబాయిలో నిరపడి
అక్కడ సినీఫీల్డులో ఎక్స్ట్రా వేషలేనుకు బ్రతుకు
తున్నాను. తన ఒడ్డు పొడుగులో సరిగా సరిపోయే
నన్ను తన పథకానికి ఎరగా ఎన్నుకున్నాడు. విపరీతమైన
ధనాన్ని చూపి, మద్రాసు తీసుకొచ్చాడు...

ఎలిబీకోసం నాకు తన మాస్కో తొడిగి, చాత్యలు
జరిగిన సమయాల్లో తను ఫలానాచోట వున్నట్లు నన్ను
అక్కడక్కడా వుంచి, తానే స్వయంగా వెళ్ళి, రమనీ,
పద్మజనూ, శ్రీకాంత్ నూ, తుదకు తన తల్లినికూడా చంపే
శాడు. రమ, పద్మజా గర్భవతులయింది ఇతనివల్లే! ఆ
రహస్యం మరోప్రాణికి తెలీకుండా వాళ్ళ ప్రాణాలనే
తీసి, ఆ నేరం పాండురంగం మీదికి వచ్చేలా పథకం
అల్లాడు...

హీరో శ్రీకాంత్ ని చంపితే, ఈ నాడు తిరుగులేని
ధృవతారగా వెలుగుతున్న అతను ఆరిపోయి, ఆ స్థానాన్ని
తాను ఆక్రమించాలని ఆశించాడు. అందుకే, తనమీద
అనుమానం రాకుండా, తన స్వంత పిచ్చిలో హీరోగా
శ్రీకాంత్ నే ఎన్నుకున్నట్లు ప్రచారంచేశాడు...

176

తల్లిమీద యితనికి మొదటినించీ తీవ్రమైన కసివుంది. పాండురంగంవంటి వ్యక్తిని కట్టుకుని, తనని అశ్రద్ధచేసి, తండ్రి ఆస్తిసంతా పాడుచేస్తోందని ఆమెమీద ద్వేషం వుంది. ఆ విధంగా ఆమెకూడా అంత మొందితే, ఆ నేరం పాండురంగంపైకి నెట్టి, ఆస్తికి తానే సర్వాధికారిని కావాలనుకున్నాడు...

ఇంతలో—నాలోనూ ప్రవేశించింది ఓ విషబీజం! ఇన్నిరోజులు యితనిలా చలామణి అవుతున్న నేను, శాశ్వతంగా ఆస్థానాన్ని ఎందుకు ఆక్రమించకూడదు? అన్న ఆలోచన వచ్చింది. వంశీనాథ్ ను తుదముట్టించి, అతని శవాన్ని నామరూపాలు లేకుండాచేసి, రేపటి నించి నేనే వంశీనాథ్ గా చెలామణి అవ్వాలనుకున్నాను.

అందుకే, గ్లోబ్ బిలింగ్ లో నిద్రిస్తున్న అతన్ని చంపాలని అక్కడికళ్యాణు. ఇతనిక్కడ మీ లాకప్ లో వున్నట్టు నాకు తెలీదు” అన్నాడు సకిలీ వంశీనాథ్ తల వంచుకుంటూ.

—:విపోయింది:—